

Vpl. Pyhäjärvi

Maanantai 24.6.2019

Pyhäjärveläisyyden vaali - Karjalan puolustaja

N:o 6 • 64. vuosikerta

Vpl. Pyhäjärven
vaakuna

Punaisessa kentässä kultainen lipuke, jossa musta, kulmikas tylppä-kärkinen ankkuriristi; ristin alin sakara on muita pitempi. Lipukkeen yläpuolella kaksi irtonaista, toisiaan vastaan iskevää käsivartta, joista oikea pitelee miekkaa ja vasen käyrää sapelia, kaikki hopeaa.

*Tervetuloa
Huittisiin!*

s. 2-5

Juhlapuhuja
Manu Eevan
haastattelu

s. 5

Puolustusministeri
Antti Kaikkosen
haastattelu

s. 8

Päätoimittaja
tea Itkosen
haastattelu

s. 9

Kirkkovenneellä
Juamarannast

s. 10

Tälviisii
Hämeenlinnassa

s. 12-13

Professori
Karl Erik Michelsenin
kesäjuhlapuhe

s. 14

Aurinkoa ja iloa karjalaisilla kesäjuhlilla

Karjalaisuus ja hämäläisyys kohtasivat Hämeenlinnassa vietetyillä Karjalaisilla kesäjuhlilla. Lukuisista aiheista mainittakoon pakkomuuton vaikutus evakoperheisiin, evakolasten tunnemuistot, runolaulu,

sotavainajien muisto, Viipurin menetys, eriskummallinen karjalaisuus, vunnukkala, kyykkä, karjalan kieli, sukujuuret, pitäjät, piirakkakiset, konsertit, juhlakulkue, kansallispuvut, yhteisöllisyys...

Kävijätavoite saavutettiin, sillä kolmen päivän aikana juhlien arvioitu yleisömäärä oli reilusti yli 15 000 henkeä. Karjalaiset kesäjuhlallat toteutettiin noin kahdensadan aktiivisen talkoolaisen voimin.

Karjalan Liiton korkein ansiomerkki Pro Carelia -merkki luovutettiin **Pertti Suomiselle**, Sotavainajien muiston vaalimisyhdistyksen puheenjohtajalle. Pyhäjärven omalla osastolla pitäjä- ja sukutorilla

kävi mukava kuhina ja tottakai oltiin mukana juhla-kulkueessa. Kuvassa kulkueeseen järjestäytymässä lipunkantajana **Markku Pärssinen** ja airuena **Kirsti Naskali**, jonka parina oli **Pirjo Kiiala**.

Tervetuloa Pyhäjärvi-juhlille Huittisiin

Heikki Kiiski
Juhlatoimikunnan
puheenjohtaja

Heinäkuun kolmantena sunnuntaina 21.07.2019 on juhlapäivä pyhäjärveläisille ja meidän ystäville. Muutaman vuoden ajan juhla on vietetty yksipäiväisinä. Tähän on todennäköisesti vaikuttanut juhlien väkimäärän väheneminen ja seurojen resurssit järjestää kaksipäiväisiä juhlia. Ensimmäisiä juhlia sotien jälkeen vietettiin myös yksipäiväisinä. Ensimmäisen entisen Pyhäjärven Kihupyhän viettöpäivä oli 22.06.1945 Huittisissa. Ohjelmasta kertoo sen ajan

pöytäkirja seuraavaa: Jumalanpalveluksen jälkeen alkoi päiväjuhla urheilukentällä klo 14:00 ja Iltajuhla seurojentalo Karhulassa klo 19:30. Kun näissä tilaisuuksissa oli yhteensä 24 eri ohjelmanumeroa ja väliajat, ovat juhlallat kirkon kanssa kestäneet hyvinkin yli 10 tuntia. Kaikki tilaisuudet siihen aikaan alkoivat aina juhlallisesti torvisoitolla.

Tämän vuoden juhla-avustelut ovat sujuneet hyvin yhdessä Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön kanssa suunnitellen.

Juhlapaikat ja ohjelmat ovat valmiina, joten toivomme ilmojen haltijalta kohtuullista säätiä, että kaikilla olisi hyvä olla ja voisimme nauttia juhlilla hyvillä mielin.

Arvoisat juhla-vieraat, juhlatoimikunta toivottaa teidät lämpimästi tervetulleeksi klo 10:00 kesäkaikaan Pyhän Katriinan kirkkoon. Kirkon länsisiivessä oleva Pyhäjärven kirkon alttaritaulu aihe "Tulkaa minun tyköni kaikki" luo pyhän ja muistorikkaan tunteen kirkkoon tulijalle. Toivottavasti

kirkkovieraiden joukossa on vielä niitä, jotka muistavat taulun entisessä kotikirkossaan, ajalta ennen talvisotaa.

Päiväjuhla alkaa klo 14:00 Seurakuntakeskuksessa, mutta sitä ennen nautitaan naistoimikunnan valmistamasta lounaasta ja piirakkakahvista, kiel'kakkaraa unohtamatta ja eihän se meiltä karjalaisilta unohu. Arvoisat vieraat, tulkaa juhla-ielillä 73:siin Pyhäjärvi-juhlisiin Huittisiin!

Pääkirjoitus

Käen kukunnan kaukaisen kuulen

Markku Pärssinen
Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallituksen jäsen

Käen kukunta on yksi alkukesän juhla luontoelämys. Pienet lapsetkin oppivat tunnistamaan kukunnan ensimmäisten luonnonääni- en joukossa. Länsi-Suomes- sa käet eivät kuku yhtenä. Sitä varmemmin kuulo her- kistyy joka kerta kuuntele- maan käkeä.

Uskon, että aika moni las- kee, kuinka monta kertaa käki tällä kertaa kukkuu. Elinvuosiako tuo tietää? Ainakin voi varmistaa, että osaa edelleen laskea.

Karjalassa käet kukku- vat yhtenä, näin kertovat Kannaksella asuneet. Käen kukkuessa ajatuksemme lentävät usein Karjalaan.

Laulun sanojen mukaan: ”Käki kukkuu siellä ja kevät on, vie sinne mun kaihoni pohjaton”.

Karjalaisten juhla ajoittuu kesällä joka viikon- loppuun. Joskus on mukava poiketa muiden pitäjä- seurojen ja säätiöiden juhlissa. Olo tuntuu niissäkin kotoisalta ja aina oppii myös uutta. Karjalaliiton kesäjuhlat pidettiin tänä vuonna Hämeenlinnassa. Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö oli esillä sielläkin muun muas- sa lippukulkueessa ja pitäjäsittelyissä. Ensi vuonna Karjalan Liitto juhlii näyttävästi perustamisensa 80- vuotismerkkivuotta. Pääjuhla pidetään Helsingissä.

Huittisten karjalaiset järjestää yhteistyössä säätiöm- me kanssa tämän kesän Pyhäjärvi-juhlat heinäkuussa. Ohjelmasta on tulossa korkeatasoinen ja huittislaisten kokemus juhlan järjestäjänä tiedetään laajasti. Säätiön hallinnon puolesta on ilo yhtyä huittislaisten juhlakutsuun!

Vpl. Pyhäjärvi-lehdelle on saatu uusi päätoimittaja. Edellisen päätoimittajan yllättävän kuoleman jälkeen säätiö käynnisti viipymättä uuden päätoimittajan ha- kuprosessin. Samalla tarkasteltiin lehtemme koko- naisuutta muiden karjalaisten pitäjälehtien rinnalla. Säätiön hallinto totesi, että tuote ei tässä vaiheessa kai- paa suurempaa uudistamista. Iloksenne päätoimitta- juudesta oli kiinnostunut useampikin pätevä henkilö. Heistä valinta kohdistui **Tea Itkoseen**. Hänet esitel- lään tässä lehden numerossa paremmin. Toivotan Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön puolesta Tealle onnea ja menestystä lehtemme päätoimittajana. Samalla kiitän alkuvuoden aikana lehden toimittamiseen osallistuneita henkilöitä heidän tekemästään hyvästä työstä.

Säätiön hallitus Huittisissa Juhlavalmistelut hyvällä mallilla

KUVAT YRJÖ INKINEN

Juhlatoimikunnan ja Huittisten Karjalaseuran puheenjohtaja Heikki Kiiski vasemmalla ja säätiön hallinnosta Pirjo Kiiala, Esko Pulak- ka, Kari Äikäs, Tarja Kopalainen, Mauri Hauhia ja Kirsti Naskali toteavat, että pitäjäjuhla- ja valmistelut ovat hyvässä vauhdissa.

Kirsti Naskali

Vpl. Pyhäjärvi -säätiön hallitus kokoontui 24.5. Huittisissa ja tutustui samalla Vpl. Pyhäjärvi -pi- täjäjuhlan järjestelyihin ja -paikkoihin. Juhlajär- jestelyt olivat jo tuolloin hyvällä mallilla ja pai- kat tilaisuuksiin erittäin sopivat.

Kirkko, urheilukent- tä ja seurakuntakeskus sijaitsevat kaikki lähe- k- käin, ja seurakuntakes- kuksen tilat sopivat hyvin niin ruokailun, kahvit- telun kuin päiväjuhlan

järjestämiseen sekä tut- tujen tapaamiseen ja ”haasteluun”.

Säätiön hallituksen kokouksen aluksi onni- teltiin Vpl. Pyhäjärvi- Säätiön hallintoneuvos- ton puheenjohtaja **Esko Pulakkaa** äskettäin olleen 70-vuotispäivän johdosta.

Esko Pulakkaa muistettiin merkkipäivän johdosta ruu- suin, onnittelijoina säätiön asiamies Kirsti Naskali ja sääti- ön hallituksen puheenjohtaja Pertti Hakanen.

Kilpailukutsu Vpl. Pyhäjärven voimistelu- ja urheiluseura Kaiun muistoviestiin 2019

Aika ja paikka:

Sunnuntaina 21.7.2019
klo 12.15.–13.15, Huittisten
keskusurheilukenttä,
Kirjatie 2, 32700 Huittinen.

Joukkueet, matkat ja osuudet:

Joukkueessa voi olla 3–5 osanottajaa. Rajoituksia iän tai sukupuolen suhteen ei ole. Vi-

estin kokonaismatka on 1000 m ja vaihtopaikat ovat 200 metrin välein. Osuudet 200–600 m, joukkue päättää itse.

Joukkueen kokoonpano, juoksujärjestys ja osuuspituu- det annetaan ilmoittautumisen yhteydessä.

Ilmoittautuminen ja osallistumismaksu:

Ilmoittautuminen 12.7.2019 mennessä sähköpostilla osoit- teeseen: sari@kaistintila.fi.

Tiedustelut:

Sari Harjunmaa, puh. +358 50 573 0320.

Osallistumismaksu on 25 €/joukkue, ja se maksetaan ilmoittautumisen yhteydessä Huittisten Karjalaseura ry:n tilille FI98 5059 0020 1066 79, viesti ”Kaiun muistoviesti 2019”.

Pitäjäjuhlat Huittisissa 21.7.2019

Tervetuloa Pyhäjärvi-juhliin Huittisiin!

□ Jyrki Peltomaa
kaupunginjohtaja

Tänä kesänä Huittisissa järjestettävillä Pyhäjärvi-juhlilla on tärkeä merkitys karjalaisen identiteetin ja kulttuurin ylläpitämiselle ja voimistamiselle. Ja samalla, kun me saamme tietoa karjalaisuudesta ja Pyhäjärvestä, me voimme kertoa omasta kaupungistamme ja huittislaisuudesta.

Omien juurien tiedostaminen on tullut yhä tärkeämmäksi myös nuoremalle sukupolvelle, joille Karjala elää varttuneeman väen muistojen kautta. Huittisten Karjalaseura tekee osaltaan tärkeää työtä karjalaisen tapakulttuurin ja perinnetiedon välittämisessä aina uusille sukupolville.

Nyt järjestettävät Pyhäjärvi-juhlat täydentävät hienosti Huittisten tapahtumakesää! Kaupunkimme

onkin kehittynyt, paitsi yritys-elämältään vireäksi ja vilkkaaksi kauppapaikaksi, myös tapahtumien kaupungiksi.

Tänä päivänä puhutaan paljon kuntien elinvoimaisuudesta ja vetovoimasta. Enää ei riitä, että Huittisten kaupunki tarjoaa hyvät ja monipuoliset peruspalvelut. Kaupungin pitää pystyä tarjoamaan asukkailleen myös ns. pehmeitä arvoja, joissa erilaisilla viihtyisyyttä lisäävillä ja yhteisöllisyyttä luovilla tapahtumilla on keskeinen merkitys. Tässä työssä Pyhäjärvi-juhlat on hieno esimerkki.

Paitsi kaupallisista palveluista ja tapahtumista kaupunkimme tunnetaan erityisesti elintarviketuotannosta. Saarioisten, Korpelan Lihajalosteen ja Kivikylän Kotipalvaamon korkealaatuiset tuotteet ovat tuttuja herkkuja kaikkien suomalaisten ruokapöydissä. Huittisten

ruoantuotantoketju on konkariisuus, jonka perusta on monipuolisessa maataloudessa ja ketjun loppupäässä ovat isot elintarviketehtaat. Leimallista Huittislaiselle maataloudelle on sika- ja siipikarjatalouden vahva osuus.

Enää ei huittislainen syö enempää kuin tienaa, mutta luova hulluus ilmenee Huittisissa tänäkin päivänä ennakkoluulottomuutena uusien asioiden ja ihmisten kohtaan. "Huittisten Hulumies" on muuten tänä päivänä kaupungissamme kunnioitettu arvoniemi, joka myönnetään joka toinen vuosi erityisen ansioituneelle huittislaiselle tai Huittisten eteen työtä tehneelle.

Tänä päivänä me kaikki tarvitsemme nimenomaan ennakkoluulottomuutta ja suvaitsevaisuutta kaikkia lähimmäisiämme kohtaan.

Karjalainen kulttuuri koetaan tänä päivänä

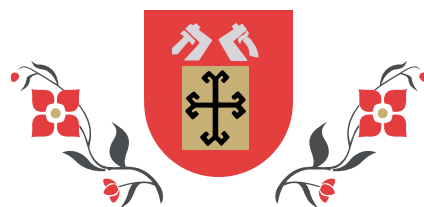

kaupungissamme hyvin positiivisena. Karjalaiset ovat selviytyjiä ja karjalaisten merkitys huittislaisuuden kehittämisessä nykyisenkaltaiseksi ennakkoluulottomuudeksi ja yrittäjyydeksi, on ollut merkittävä.

Minulle onkin suuri ilo toivottaa teidät kaikki tervetulleiksi Huittisiin viettämään perinteistä Pyhäjärvi-juhlaa ja toivotan oikein antoisia hetkiä kesäisessä kaupungissamme!

Ohjelma

Kahvila ja juhlakanslia
avoinna koko päivän
Seurakuntakeskuksella

10.00

Juhlamessu

Huittisten kirkko, Kirkkotie, Huittinen

Liturgi Harri Ruskeepää
Saarna Tarja Kopalainen
Kanttori Jussi Uutaniemi
Avustaja Petri Kiiski, laulu
Kolehti Vpl. Pyhäjärvi-Säätiölle
Ehtoollisen jaossa avustavat
Jani Laaksonen ja Virpi Marku
Kunniakäynti sankarihaudalla
Puhe Heikki Kiiski
virsi 577

11.30–14.00

Ruokailu

Seurakuntakeskus,
Papintie 1, Huittinen

ruoka: lihakeitto/kasviskeitto ja
marjarahka
juomat: maito, vesi, kotikalja
ruokailu 12 €

12.15

Kaiun-muistoviesti

Keskusurheilukenttä,
Kirjatie 2, Huittinen.

14.00

Päiväjuhla

Seurakuntakeskus, Birgitta-Sali

Yhteislaulu Karjalaisten laulu
Tervehdyssanat Markku Evala
Tanssiesitys Aava
Kaupungin tervehdys Esa Laamanen
Musiikkia Petri Kiiski
Nuoren puheenvuoro Melina Salonen
Juhlapuhe farmasian tohtori Manu Eeva
Musiikkia Petri Kiiski, Paula Pietilä
Stipendit Kirsti Naskali
Muistamiset ja tervehdykset Pertti
Hakanen
Tervetulotoivotus vuoden 2020 juhliin
Päätössanat Esko Pulakka
Yhteislaulu Satakunnan laulu
Juontaja Nina Naatula
Säestäjä Jukka Keskitalo

Pääsyliput 15 €

Ruokailun ja pääsylippujen maksu
käteisellä.

Lämpimästi tervetuloa

□ Jani Laaksonen
Kirkkoherra

Huittisten seurakunta toivottaa kaikki Vpl. Pyhäjärveläiset lämpimästi tervetulleiksi viettämään kesäpäivää kanssamme!

Huittisten seurakunnan historia ulottuu kauas, ja tuo historia näkyy kauniisti kirkossa, jossa juhlaa saamme viettää heinäkuussa. Sen seinissä kuvastuvat eri aikakaudet, joihin kirkkoa on laajennettu, jotta kaikki halukkaat mahtuvat sen penkeille hiljentymään ja rukoilemaan. Jo satojen vuosien ajan kirkko on ollut seurakunnan sydän, aivan kuten se on myös tänä päivänä. Myös pyhäjärveläisten historia näkyy kirkossamme, sillä sen sydäimestä Katariinan alttarilta on Pyhäjärven kirkon alttaritaulu löytänyt uuden kodin.

Huittinen on vanha kauppapaikka ja edelleen oman alueensa kaupan ja palveluiden keskittymä. Täällä ovat jo muinoin kohdanneet eri suuntiin liikkuvat ihmiset ja tänne on sotien jälkeen asettunut myös moni karjalainen. Tästä on rakentunut koti ja täällä ovat perheet eläneet jo vuosikymmenten ajan, pitäen kiinni perinnöstään ja luoneet uusia perinteitä. Ja niin kuin entisinä aikoina, myös tänä päivänä kirkko näkyy kauas ja kutsuu ohikulkijoita hiljentymään. Kesällä kirkko palvelee tiekirkkona ja sen historiaan on mahdollista tutustua tarkemminkin.

Tällä hetkellä seurakunnassamme on noin 8500 jäsentä, joille seurakunta tarjoaa viikoittain monenlaista toimintaa. Monen tilaisuuden järjestäjinä ovat seurakuntalaiset itse, aivan niin kuin seurakunnan elämään kuuluu tänä päivänä.

Tärkeää on se, että ihmiset saavat kohdata toisensa ja tulla kohdatuiksi. Mieli ja sielu virkistyvät, kun ne tulevat ravituiksi – ja mikä tarjoaisi siihen kauniimman mahdollisuuden kuin kokoontuminen yhteen kauniina kesäpäivänä.

KUVA HUITTISTEN KAUPUNKI

Pyhäjärven kirkosta pelastettu alttaritaulu on Huittisten kirkossa pohjoissakarakassa.

Sukututkimusseminaari pitäjäjuhlan yhteydessä Uot sie miul sukkuu?

□ Veijo Hynninen ja Kalle Pakarinen

Pyhäjärveläisten sukuseminaarissa astutaan siirtolaisten matkaan ja tiedonlähteille.

Huittisissa Vpl. Pyhäjärvi –juhla edeltävänä päivänä, lauantaina 20.7.2019 järjestetään sukututkimuksesta kiinnostuneille *Uot sie miul sukkuu?* –seminaari. Seminaaripäivä tarjoaa jälleen mielenkiintoista tietoa ja ajankohtaisia asioita sukututkimuksesta kiinnostuneille ja alan harrastajille. Seminaari järjestetään Pellonpuiston koululla Huittisissa klo 13:00–17:00, osoitteessa Opintie 4, Huittinen.

Mistä löytyy tietoja?

Tapahtumassa pääsemme Siirtolaisuusinstituutin **Jouni Korkiasaaren** myötä tutustumaan sukututkijoille ja monelle pyhäjärveläistaustaiselle kiinnostavaan kysymykseen: mistä löytää tietoja Pohjois-Amerikkaan siirtolaisina lähteneistä?

Amerikan-siirtolaisuus on ollut merkittävä ilmiö myös Vpl. Pyhäjärvellä, josta on lähdetty uudelle mantereelle erityisesti 1900-luvun alkuvuosina. Monia askarruttaviin kysymyksiin voi löytyä vastauksia Siirtolaisuusinstituutin aineistoista, joiden käyttöön tietopalvelupäällikkö Korkeasaari antanee puheenvuorossaan opastusta.

SukuJutut ja DNA

Sukututkimuksen tietoteknisistä asioista on kertomassa laajaa Hiitolan Kekki-sukua tutkinut **Harri Kekki**, joka esittelee monipuolisen ja use-

alle sukututkijalle tutun SukuJutut-ohjelmiston mahdollisuuksista selvittää, löytyykö naapurista sukulaisia.

DNA-sukututkimuksesta on jälleen kertomassa tutkimusalaan monipuolisesti perehtynyt, Vpl. Pyhäjärven Kilpeläisten sukua tutkiva **Paavo Salonen**, joka jo Harjavallan sukuseminaarissa oli johdattelussa aiheen piiriin. DNA-tutkimus kaipaa edelleen uusia liittymiä KarjalaDNA-projektiin, joten asiasta kiinnostuneita toivotaan jälleen paikalle.

Seminaari on maksuton, mutta väliajalla on kahvitauko, jossa on

mahdollisuus nauttia kahvia ja karjalanpiirakkaa munavoilla (5 €).

Ennakkokysymyksiä sukututkimusseminaarin järjestäjille voit lähettää sähköpostitse ilmoittautu-

essasi osoitteeseen: vyjhyyninen@gmail.com

Seminaariin ilmoittautumisen sähköpostitse Veijo Hynninelle osoitteella vyjhyyninen@gmail.com tai puhelimitse 0400 835 501. Tiedustelut myös Kalle Pakarilta kalle.pakarinen@imatra.fi

Tervetuloa sukuseminariin!

Seminaarin ohjelma

13.00-13.15	Tervetuloa, osallistujien lyhyt esittäytyminen	Kalle Pakarinen
13.15-13.45	Ajankohtaista sukututkimuksesta	Kalle Pakarinen
13.45-14.30	Siirtolaisuus Amerikkaan 1900-luvulla sotavuosiin asti - mistä tietoja sukututkimukseen?	Jouni Korkiasaari
14.30-15.00	Kahvitauko	
15.00-15.30	Onko naapurisi sukulainen – SukuJutut kertoo	Harri Kekki
15.30-16.15	Karjala DNA ja sukututkimus; tulosten tulkinta	Paavo Salonen
16.15-16.30	Kysymyksiä ja vastauksia	
16.30-16.45	Tilaisuuden päätös	Kalle Pakarinen

Pyhäjärven alttaritaulusta ja kirkosta

MUSEOVIRASTO - MUSKETTI/HISTORIAN KUVAKOKOELMA/KARJALAN LIITON KOKOELMA

Museovirasto - Musketi/Historian kuvakokoelma

Frosterus Sältin oli tuottelias alttaritaulujen maalari

Taidemaalari **Alexandra Frosterus-Sältin** (1837–1916) oli suosittu kodin ja lapsimaailman kuvaaja, mutta hän oli myös tuottelias alttaritaulujen maalari, mikä oli nais- taiteilijalle siihen aikaan poikkeuksellista.

Hän oli opiskellut taidemaalauksia yhden talvikauden Pariisissa ja Saksassa kahdeksan vuoden ajan.

Jäätyään nuorena leskeksi hänen puolisonsa, Vaasan sairaalan lääkärin F. V. Sältinin kuoltua hän toimi opettajana Turun piirustuskoulussa ja alttaritaulumaalarina. Alan vaihtamiseen romanttisista laatuista opettamiseen ja alttarimaalauksiin vaikutti ennen kaikkea tarve turvata lasten toimeentulo. Hän olikin 1800-luvun tuotteliai kirkkotaiteilija. Alttaritauluja maalaamalla hän pystyi kouluttamaan molemmat poikansa. Sältin vaikutti myös kuvittajana, ja hänen kuvakirjansa olivat alan edelläkävijöitä Suomessa.

Frosterus-Sältin alttarimaalauksia löytyy mm. Törnävältä (Jeesus Getsemanessa, 1877), Ilmajoelta, Peräseinäjoelta ja Jalasjärveltä ja Kälviältä (Kirkastusvuoren tapahtuma, 1912) ja Ruokalahdelta. Ruokolahden Ristiinnaulittu on hänen viimeisin alttaritaulunsa vuodelta 1912.

Valokuva on otettu 1880-luvulla niihin aikoihin, kun Pyhäjärven alttaritaulu hankittiin. □ti

Lähteitä: kansallisbiografia, wikipedia

Juhlapuhekin tulee kuin apteekin hyllyltä...

Manu Eevassa on tiedemiestä ja humanistia

□ Markku Evala

Apteekkari ja farmasian tohtori Manu Eeva on juhlapuhujana Huittisten Pyhäjärvi-juhilla.

Eeva on työskennellyt monikansallisessa lääke-teollisuudessa erilaisissa asiantuntija- ja esimies-tehtävissä. Paluumuutto Satakuntaan ja omasta apteekista vastaaminen tuntuvat hänestä hyvältä. Karjalaisuus istuu miehes-sä, monella tasolla.

Manu Juho Mikael Eeva syntyi huhtikuus-sa 1970 kaksoissisarensa **Maria Pauliina Ee-van** kanssa maanviljeli-jäperheeseen Kauvatsalla, joka juuri hiljan oli liitetty Kokemäkeen. Heidän isänsä **Aarne Eeva** oli syntynyt 13.2.1930 Vpl. Pyhäjärvellä. Isänisä **Em-manuel Eeva** on läh-töisin Sakkolan Koselas-ta ja isänäiti **Hilda o.s.**

Lylander Metsäpirtin Kirveenmäeltä.

Manu Eeva sai kaksi vuotta sitten Terveyden ja hyvinvoinnin laitokselta apteekkiluvan Porin 12. Toejoen apteekkiin, jonka apteekkarina hän on toiminut lokakuusta 2017 alkaen.

Tätä ennen hän toimi kolmen vuoden ajan sivu-apteekinhoitajana Pohjan-maalla Vaasan 7. Vähän-kyrön apteekissa vastaten Tervajoen sivuapteekin toiminnoista.

Farmasian opinnot ja lääketeollisuus

Ennen siirtymistään Poh-janmaalle Eeva vaikutti lääketeollisuuden palve-luksessa lähes 20 vuoden ajan.

Peruskoulun hän kävi Lähteenmäen ala-asteella, yläasteen ja lukion Ko-kemäellä ja pääsi yliop-pilaaksi keväällä 1989.

Opinnot jatkuivat Helsin-gin Yliopistossa samana syksynä. Proviisorin tut-kinnon hän suoritti vuon-na 1994, ja jatkoi suoraan farmasian tohtorin tutkin-toon tähtääviä opintoja.

Väitöskirjan Manu Eeva rahoitti työskentelemällä sekä Helsingin LVII Pu-kinmäen apteekissa sekä syyskuusta 1996 alkaen Instrumentarium Oy Me-dinovumin lääketukku-kaupan vastuunalaisena johtajana.

Medinovumin yhdistyt-tyä syksyllä 1998 saksalai-sen ratiopharmin kanssa huhtikuun alusta 1999 vas-tuunalaisen johtajan roolin lisäksi Eevan toimenkuva laajeni myös koskemaan muiden Pohjoismaiden ja Baltian viranomaisasioita, liiketoiminnan kehitystä ja tuotevalikoimahallintoa sekä Pohjoismaiden lää-keturvatoimintaa, yrityk-sen johtoryhmän jäsenenä huhtikuusta 2002 alkaen.

Vuonna 2010 israeli-lais-amerikkalaisen Teva-konsernin ostettua ratiopharmin toiminnot Eevan tehtäviin tuli vi-ranomaisyhteyksien lisäk-si edunvalvontatehtäviä, muun muassa European Generic Associationin Small Markets Working groupin jäsenyys, jonka tarkoituksena on tu-kea ja vahvistaa pienten EU-maiden roolia kas-vavassa ja muuttumassa ympäristössä.

Vuoden 2015 huhti-kuusta alkaen Manu Eeva valittiin Suomen farma-seuttisen yhdistyksen ry - Farmaceutiska Förenin-gen i Finland rf hallituk-seen, jonka tehtävänä on tukea ja kehittää Suomen farmaseuttisten tieteiden kehitystä.

Harrastuksina Manu Ee-valla on farmasian historia, vanha farmaseuttinen ja suomalainen kirjallisuus, ikonit ja aidot matot.

Kaunis ja vanha miellyttävät keräilijää

□ Tea Itkonen

Markku Evala toi esiin Manu Eevan kansain-välisenä lääketeolli-suuden asiantuntijana, jonka uraan on kuulunut monipuolista osaa-mista itse lääkkeitä, mutta myös liiketoimin-nasta ja lääketurvalli-suudesta. Kysytäänpä hieman lisää hänen harrastuksistaan ja kuulumisistaan.

Millainen kirjallisuus si-nua kiinnostaa?

–Oman alani historia erityisesti ja historia yleen-säkin kiinnostaa minua. Ei niinkään sotien historia, vaan ihmisen historia ja ihmisen ajattelun ja maa-ilman kuvan historia. Tästä syystä harrastan ja keräi-len vanhaa, ennen vuotta 1800, painettua kirjalli-suutta. Erityisesti Suomes-sa painetut suomenkieliset kirjat sekä oman alani van-ha kirjallisuus ja klassisen kirjallisuuden tekstit ovat sydäntäni lähellä.

–Ikonit ovat myös kiin-nostaneet minua lapsesta lähtien. Perin kummitädi-ltäni muutaman ikonin 21 vuotta sitten, olin niitä lap-sesta alkaen ihailnut. Sen jälkeen on ikonien keräily ja tutkimus jatkunut.

Mitäpä vikaa Satalunnassa!

Maaailman turuilta palasit Satakuntaan kohta kaksi vuotta sitten. Miltä paluu-muutto tuntuu nyt?

–Olen Porissa kotonani. Kotini on siellä, missä kir-jani ja ikonini ovat. Pori oli tuttu paikka kauvatsa-laiselle, ja paluu Helsingin ja Vähänkyrön kautta vain 50 kilometrin päähän syn-tymäkodistani tuntuu edel-leen hyvältä.

Mitkä ovat sinusta par-haat asiat Satakunnassa?

–Mitäpä vikaa olisi Sa-takunnassa! Olen tääl-lä syntynyt ja melkein 50-vuotiaana kotiseutu-sen maisemat ja murteet tuntuvat vaan omalta ja hy-vältä. Myös satakuntalais-ten viljelemä sarkastinen huumori sopii hyvin yk-siin oman huumorintajuni kanssa.

Porin paras työpaikka

Oma apteekkisi, Toejoen apteekki, Porissa on valittu vuoden työpaikaksi. Mit-kä ovat sinun ohjenuorasi apteekkarina ja asiakas-palvelussa?

–Henkilökuntani äänesti apteekkimme Porin par-haaksi työpaikaksi. Tämän toivon kertovan siitä, että jossain olen onnistunut. Apteekin on päätarkoituk-sensa, paikallisen lääke-huollon hoitamisen lisäksi tarkoitus auttaa ja palvella

asiakkaitaan. Terveyden-huolto on vaikeuksissa ja välillä tuntuu, että ainoa toimiva osa terveyden-huoltoa ovat nykyisenlaiset apteekit.

–Monella apteekin pal-veluja käytettävällä on digi-loikka vielä ottamatta ja ottamatta jääkin, koska yleensä iän kertyessä lääk-keiden käyttö lisääntyy. Nykymaailmassa on paljon juuri terveyteen liittyviä asioita, joissa tietotekniikan hallitseminen on vält-tämätöntä, jos palveluita yrittää jostain saada. Apteekin työntekijänä saa toi-mia tulkkina ja välimiehe-nä monenlaisessa asiassa, joka ei suoraan liitykään reseptintoimitukseen.

Miten johdetaan apteek-ki Porin parhaaksi työ-paikaksi?

–Hyvän henkilökunnan saaminen on auttanut asi-assa. Aiempaa esimies-kokemusta minulla on parikymmentä vuotta mo-nikansallisesta lääketeol-lisuudesta, mutta pienen/keskikokoisen apteekin johtajalla ei ole mahdolli-suutta olla vain esimies.

Ainakin Toejoella ap-teekkarin tehtävät välillä muistuttavat enemmän ta-lonmiehen, siivoojan, tim-purin tai kuljetusliikkeen autokuskin töitä. Edestä johtaminen ja sen tietä-minen ja ymmärtäminen, mitä työntekijäni tekevät,

on minulle tärkeää. Sil-loin voin enemmän olla avuksikin.

Ajatuksia Karjalasta

Oletko käynyt isäsi ja iso-vanhempiesi asuinpaikoil-la Karjalassa?

–Olen vierailut rajan ta-kana useampaan otteeseen vielä isäni ollessa hengissä, ja kaikki kylät on käyty ja jopa syntymäkotikin oli vie-lä olemassa, kun ensi ker-ran siellä kävimme. Kaik-ki paikkakunnat on tullut nähtyä. Jännittävä tunne oli nähdä, miltä esimerkik-si isäni synnyinkylä Rotja-lahti, evakkoonlähtökylä Lahnavalkama tai ”Ieva-loisii Hiltan” eli mummoni synnyinkylä Kirveenmäki (Kivresmäki) näyttivät, kun niistä on kuullut koko ikänsä.

–Paikat tuntuivat oudon kotoisilta ja tutuilta, vaikka en ollut niissä ennen käy-nytkään. Tunteeseen, joka näistä puhuttaessa lap-suudessani vallitsi, liittyi tietty haikeus ja ehkä vielä varovainen toiveikkuuskin palaamisen mahdollisuu-desta. Tämä tarttui pienen lapsen mieleen.

–Eräältä matkalta muistan erityisesti Metsäpirtin hau-tausmaalla käynnin, joka sattumalta osui yhteen muistokiven paljastusjuh-lallisuuksiin, että hauta-

usmaalla järjestettyyn pa-nihidaan tai paremminkin lyhennettyyn vainajien muistopalvelukseen eli li-taniaan. Se teki lähtemät-tömän vaikutuksen. Yht-äkkiä paikalla oli vielä iso joukko ”Ievaloisii”, joita en entuudestaan tuntenut.

Pyhäjärven murretta on ikävä

Mitä karjalaisuus sinulle merkitsee ja näkykö se elämässäsi?

–Minulle oli tärkeää näh-dä kaikki ne paikat, joista olin lapsena jo kuullut. On vaikea erotella, mikä mi-nussa on karjalaista – aina-kin olen ehkä tavallisia sa-takuntalaisia puheliaampi.

–Sukunimestäni olen yl-peä! Se seuraa mukana ja muistuttaa minua, missä juureni ovat. Toki halu-an vaalia esivanhempie-ni muistoa ja arvostan ja

kunnioitan kaikkea, mitä siihen liittyy, sen tarkem-min erottelematta. Karja-lainen vieraanvaraisuus on myös mielessäni. Kylään ei ”käsketä” kuten Sata-kunnassa, vaan vieraita voi tulla ja parasta tarjo-taan, mitä talosta löytyy. Myös tietty välittömyys on piirre, jota pidän itsessäni karjalaisena.

–Pyhäjärven murretta on ikävä! Se oli ensimmäi-nen kieli, jota ”haastoin”. Kauvatsan murre tarttui vasta koulumaailmaan siir-tymisen yhteydessä. Toki tätä äitini kieltä arvostan samalla tavoin. Tietty kar-jalaiset ruokaperinteet ovat myös minulle tärkeitä.

Kiitämme Manu Eevaa ja jäämme kiinnostuneina odottamaan, millaisen re-septin apteekkari meille juhlapuheessaan kirjoittaa ja tarjoilee!

Vanhoja pulloja, huhmareita ja alan kirjallisuutta Toejoen apteekin facebook-sivulta.

Suruviestit

Rakkaamme

**Jalmari
HALONEN**

* 6.4.1930 Vpl. Pyhäjärvi
† 24.5.2019 Hämeenkyrö

*Ehti iltaan elonpäivät,
tuli rauha sydämeen.
Taivaan Isä otti vastaan
matkalaisen väsyneen.*

Rakkaudella kaivaten
Ansa
Marja ja Tapani
Niina perheineen
Jarmo perheineen
Sirpa ja Yrjö
Sanna perheineen
Sari perheineen
Terhi perheineen
Antti
Tuomas
sukulaiset ja ystävät

Siunattu läheisten läsnä ollessa.
Lämmin kiitos osanotosta.

Muistokirjoitus

Pentti Kiurun muistolle

Pentti Kiuru syntyi Vpl. Pyhäjärvellä 1931. Hän joutui kahdelle evakkomatkalle, joista ensimmäinen suuntautui Alavudelle, sieltä Alajärvelle ja Uuraisiin. Sitten takaisin Pyhäjärvelle.

Toinen evakkotaival vei mutkien kautta Tyrvälle Kaukolan kylään. Tyrvään Illossa Kiuruilla oli maatila, josta vuonna 1950 he muuttivat Punkalaitumen Kanteenmaahan.

Kanteenmaassa Pentti vaimonsa kanssa hoitelivat lypsakarjaa ja teurasmulleja 40 vuotta. Sekä viettivät hyvin ansaittuja eläkevuosiaan.

Pentti oli harrastuksissaan metsästys ja hirvenhiihto. Metsästysseuran puheenjohtajana hän toimi 18 vuotta. Urheiluseurassa toimiminen oli Pentille mieluista puuhaa.

Pentti Kiuru toimi aktiivisesti myös Maamiesseuran ja Maataloustuottajien sekä Lihantukerhon parissa.

Pentti kävi usein kotiseutumatkalla Pyhäjärvellä. Matkoilta kerääntyneitä valokuvia katseltiin ja muisteltiin matkoja Kiurujen kotona. Pentille heräsi ajatus valokuvanäyttelyn pitämisestä Tyrvään seudun museossa, niin että kaikki Pyhäjärveläiset ja Pyhäjärviset saisivat tutustua näihin otoksiin.

Kuvanäyttelyn jälkeen mietittiin, mitä nyt tehdään näille kerätyille valokuville, ja päätettiin, että tehdäänpä kirja. Hankitaan lisää valokuvia ja toimitaan Vpl. Pyhäjärven Pyhäkylän koulupiiri -nimellä (myöhemmin Vpl. Pyhäkylä-Seura), jossa Pentti oli yhtenä kantavana voimahahmona. Hän jaksoi käydä Vpl. Pyhäkylä-Seuran kokouksissa aivan viime vuoteen asti, sillä karjalaisuus oli hänelle hyvin tärkeä asia.

Pentti evakkomatka päättyi 2.5.2019.

Vpl. Pyhäkylä-Seura Hallitus

Julkaisemme perheutisia: kastetapahtumat, valmistumiset, merkkipäivät, suruviesit, merkkipäivönnittelut, muistokirjoitukset jne. vapaasti. Kuolinilmoitukset maksullisia 0,70 € / pmm

Ei hätää – autetaan

□ Mirja Alarotu

Vilkas pikkupoika riensi Herra Hakkaraisen lasten autopihaan paikasta toiseen ja huusi: ”Ei hätää – autetaan!” Sanat taisivat olla parivuotiaan vesselin ensimmäisiä lausemuodostelmia. Sama poika, nyt jo lähes seitsenvuotias, sai pikkuväljensä ristiäisissä tehtäväkseen vauvan pään kuivaamisen kastetapahtuman jälkeen. Hän teki sen hyvin huolellisesti ja hellästi. Lopuksi hän sanoi: ”Ei hätää.”

Ilman mutkikkaita kasteen teologisia selvittelyjä poika osui mielestäni asian ytimeen. Kun on Jumalan lapsi,

ei ole mitään hätää elämässä eikä kuolemassa. Kastekäskeyssä Jeesus lupaa: ”Minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti.” Näihin sanoihin sisältyy lupaus ”ei hätää – autetaan”. Tällä asenteella Jeesus toivoo omien asakkin elävän ja toimivan.

Jokainen varmasti kokee joskus olevansa hädässä. Psalmissa 50 Jumala rohkaisee meitä turvautumaan Hänen apuunsa: ”Huuda avuksi minua hädän päivänä! Minä pelastan sinut, ja sinä kunnioitat minua.”

Työpöytäni taustaa on pitkään kaunistanut

Unkarista muistoksi tuomani huoneentaulu. Se on usein työhön ryhtyessäni rauhoittanut ja rohkaissut minua. Suomennettuna se menee tähän tapaan:

*”Missä usko,
siellä rakkaus,
missä rakkaus,
siellä rauha,
missä rauha,
siellä siunaus,
missä siunaus,
siellä Jumala,
missä Jumala,
siellä ei mitään hätää.”*

Toivotan Vpl. Pyhäjärvi-lehden lukijoille antoisaa ja siunattua kesäaikaa!

Onnittelut valmistuneelle!

Petra Hurme Pirkkalasta on suorittanut ylioppilastutkinnon Kalevan lukiossa Tampereella. Petran isä on **Jarkko Hurme** ja äiti on **Taina Hurme**.

Tainan äiti on **Pirjo Kii-ala** (o.s. Kaasalainen). Pirjon äiti **Vappu o.s. Hietanen** oli Alakylästä ja isä **Tauno Kaasalainen** Pöhlölästä.

Petra aloittaa syksyllä opinnot Tampereen yliopistossa, tavoitteena tietotekniikan DI-tutkinto.

Kukkienlasku Tampereen Karjalanpuistossa

Pirjo Kiiala kertasi karjalaisen kansan elämää 80 vuoden ajalta.

□ Pirjo Kiiala

4.6.2019 oli Muisto elää –patsaalla Tampereen Karjalanpuistossa perinteeksi muodostunut kukkienlasku.

Tilaisuus alkoi **Martti Sintosen** kantaessa paikalle Karjalaisseurojen Tampereen piirin lipun. Airuina olivat Karjalan

Kaiun kuorolaiset **Pirjo Karin-Oka** ja **Mirja Koivula**.

Karjalaisseurojen Tampereen Piirin, Tampereen Karjala-seuran, Hervan Karjala-seuran, Karjalan Kaiun, Sortavalan seuran, Tampereen seudun Suojärveläisten ja Tampereen seudun Vpl. Pyhäjärvi-kerhon edustajat osallistuivat yhteiseen

kukkien laskuun. Puheenjohtaja **Aila Kuhlman** edusti kerhoa.

Lauettiin Karjalaisten laulu, jonka jälkeen Vpl. Pyhäjärvi-kerhon sihteerin **Pirjo Kiiala** kertoi lyhyesti menneestä 80 vuodesta Karjalan kansan elämässä. Aikakirjat kertovat linnoitustöistä ja ylimääräisistä kertausharjoituksista ennen talvissodan

syttymistä. Karjalaiset joutuivat jättämään vuosisataiset kotipaikkansa 75 vuotta sitten. Tampereelle tuli noin 10000 evakkoa.

Pitkään oli ollut ajatuksena pystyttää muistomerkki tämän ainutlaatuisen historian ajan muistoksi. Rahaa kerättiin yksityisin lahjoituksin, konsertein ym. ja Tampereen kaupunki kustansi lopun. Patsaan paljasti 19.9.1999 eduskunnan puhemies **Riitta Uosukainen** ja sen vastaanotti Tampereen kaupunginjohtaja **Jarmo Rantanen**. Muistomerkki ja puistoalue on tarkoitettu arvostamaan ja kunnioittamaan sitä työtä, mitä Pirkanmaalle tulleet noin 25 000 karjalaisen heimon jäsentä ovat uuden kotiseutunsa hyväksi tehneet. – Ja se työ jatkuu!

Seuraavaksi piti Karjalan Kaiku konsertin, joka on osa Tampereen kaupungin kesän puistokonserttien sarjaa. Kuoroa johtaneella **Saija Siukolla** on myös karjalaiset juuret. Laulut Karjalasta ja mahtavasta Laatokasta tai Pielisestä sai kuulijat hermistymään. Tilaisuuden päätteeksi Piiri järjesti mehu- ja keksitarjoilun, jolloin oli hyvä hetki jäädä vielä yhdessä tarinoimaan kauniissa kesäillassa.

Kivi isoisan muistolle

Kuvassa vasemmalta Pertti Hakanen (Jennyn poika), Paula Filen ja Maija Korhonen (Kerttu Lappalaisen tyttäret), Matti Savolainen (Veikon poika) ja Margit Björkell (Liisa Toivosen tyttären Maire Kangasniemen tytär). Mukana olivat myös Matin vaimo Maria ja Pertin vaimo Seija.

Matkaseurueen illallinen Viipurissa kellariravintola Slavjanskaja Trapezassa.

Seija Hakanen

Pertin mielessä oli jo pitkään kytenyt eräs asia, ja nyt, kun **Matti Savolaisen** jälkeläisiä lähti yhdessä reissuun, päätti hän toteuttaa haaveensa. Plodovojen hallinnon kanssa keskusteltuaan Pertti saattoi järjestää yllätyksen matkaseurueelleen. Vpl. Pyhäjärven uudelle hautausmaalle siunatun

papan muistoksi jätettiin hautakivi-laatta tiistaina 4.6. Se sijoitettiin lähelle arveltua oikeaa paikkaa, kuitenkin niin, ettei se häiritse sijainnillaan tai näkyvyydellään paikallisia tai kotiseutumatkakajia. Kivi on pieni, mutta symbolisesti tärkeä seurueellemme.

Kiitos Keikyan Kivelle ja **Kari Suhoselle** laatan toteutuksesta.

Pyhäjärveläistä YouTubessa

Petri Kiiski

Olemme tehneet YouTubeen kolme Karjala- ja Pyhäjärvi-aiheista "musiikkivideota". Videoiden kuvituksena on käytetty runsaasti lauluihin liittyviä arkistokuvia sekä pyhäjärveläisten kuva- ja videoleikkeitä muun muassa kotiseutumarkoilta.

Videoiden ideana on lähinnä herättää uusia sekä jo pidempään asiasta kiinnostuneita muistelemaan ja vaalimaan

siirtokarjalaisten muistoja ja kannustaa nuorempia polvia tutkimaan omia sukujuuriaan. Ne ovat myös kunnianosoitus menneiden sukupolvien työlle.

Videoiden kuvituksen keräämisen, suunnittelun ja toteutuksen on tehnyt **Timo Kaasalainen** Sastamalasta. Musiikin sovitukset ja kaiken studiotyön teki pitkän linjan muusikko Vesa Alare Köyliöstä. Evakon laulussa pianoa soittaa **Johannes Perko**. Lauluraidalla esiinty

kaikissa lauluissa vuoden 2018 Tangoprinssi **Petri Kiiski** Huittisista. Kaasalainen ja Kiiski ovat tietysti myös sukujuuriltaan pyhäjärveläisiä.

Videot löytyvät YouTubeista muun muassa hakusanoilla: Vpl. Pyhäjärvi, Petri Kiiski, Pyhäjärven kaipuu, Jäi muistot rajan taa, Evakon laulu.

Hyvää Juhannusta!

RUFF TRANS KY

HEIKKI KIISKI

Volkswagen Tiguan.

Tervetuloa tutustumaan ja koeajamaan.

Mallisto alk. 34 129 €
Comfortline 1,5 TSI 96 kW

Volkswagen

Hinta CO₂-päästöllä 153 g/km, yhdistetty EU-kulutus 6,7 l/100 km. Hinta sisältää toimituskulut 600 €. Kuvan auto erikoisvarustein.

Volkswagen Center Huittinen

Korkeakoskentie 75, vaihde 010 533 2300

Automyynti puh. 010 533 2340: ma-pe 9-18, la 10-14

> volkswagencenter.fi

CAARA

Puhelut 010-numeroihin: 8,35 snt/puhelu + 12,09 snt/minuutti + pvm tai mpm. Sis.alv 24 %.

KIVINIITTY

HUITTINEN // WWW.KIVINIITTY.NET // SASTAMALA

@kiviniittynauto

ALUEEN KATTAVIN VALIKOIMA
TYÖKALUJA JA VARAOSIA!

- TYÖKALUT
- VARAOSAT
- AUTOHUOLTO
- MAATALOUSHUOLTO
- 24/7 AUTOPESELÄ
- 24/7 HINAUSPALVELU

SASTAMALA 0207 431 060
Kivisenojankatu 7, Sastamala
ark. 7.00-18.00 la 9.00-15.00

HUITTINEN 0207 431 065
Ostoskatu 2, Huittinen
ark. 7.00-19.00 la 9.00-15.00

KIVINIITTY
CARWASH

@kiviniittycarwash

HINAUS
KIVINIITTY

www.sos-hinaus.fi // 044 743 1080

Pyhäjärvi Vpl -mukeja myynnissä juhilla

Vpl. Pyhäjärvi-seuran hallituksen naiset tuovat juhille mukanaan seuran myyntituotteita. Kuvamukit

ovat oiva lahja tai matkamuisto kotiseutumatkailijoille. Niitä on ennakoon ostettu jo 150kpl.

Pyhäjärvi Vpl. -logolla varustettuja paitoja löytyy S - XXXL. Muistojen järvi DVD kertoo tapahtumista Vpl.

Pyhäjärvellä 70 vuotta sitten Talvisodan syttymisen aikoihin. (ks hintatiedot takasivulta)

Suomi sai uuden laajapohjaisen hallituksen

Puolustusministeri Antti Kaikkonen hyvissä tunnelmissa

KUVA VALTIONEUVOSTON KANSLIA/LAURI HEIKKINEN

Ministerinvalansa Antti Kaikkonen (toinen oikealta) vannoi kuuden hengen ryhmässä. Taustalla kopio Emmanuel Thelningin komeasta maalauksesta Porvoon valtiopäivät, jossa keisari Aleksanteri I ottaa vastaan säätyjen edustajilta uskollisuudenvalan vuonna 1809.

☐Tea Itkonen

Tasavallan presidentti Sauli Niinistö nimitti uuden pääministerin Antti Rinteen (sd) hallituksen. Hallitukseen kuuluu Sdp:n lisäksi keskusta, vihreät, vasemmistoliitto ja Rkp. Ministerien rivissä on mukana Pyhäjärven mies Antti Kaikkonen (kesk), joka sai hoitoonsa puolustusministerin salkun.

Presidentti Niinistö kiitteli Rinnettä nopeasti löydetyistä hallitusratkaisuksista, ja korosti keskinäisen

luottamuksen merkitystä laajapohjaisen hallituksen toimivuudelle. Niinistö painotti puheessaan uudelle hallitukselle turvallisuutta ja pitikin hallituksen suurimpana missiona vakauden ja turvallisuuden takaavien puitteitten luomisen.

Pääministeri Rinteen mukaan hallitus on sitoutunut reilulla ja oikeudenmukaisella tulevaisuuspolitiikalla takaamaan tätä päivää paremman huomisen. Ministeri Antti Kaikkosen vastuualueeseen kuuluvat mitä suurimmassa määrin turvallisuusasiat. Hän ehti työkiireiltään vastata lyhyesti haastatteluun.

Tärkeä ja vastuullinen tehtävä

Mitkä ovat tunnelmasi tuoreeltaan nimityksen jälkeen? Mitä sinulle merkitsee olla puolustusministeri? Mitä odotat uudelta työltäsi?

–Tunnelmat ovat hyvät. Tehtävä on tärkeä ja vastuullinen, mutta olen erittäin motivoitunut siihen. Olen toiminut useissa ulko- ja turvallisuuspolitiikan luottamustehtävissä, eikä uutta tehtävää tarvitse alkaa nollasta opettelemaan, toteaa Antti Kaikkonen.

–Odotan mielenkiintoista kautta. Edessä on muun muassa isojen hankintojen

eteenpäinvienti, joista merkittävien on ilmavoimien Hornet-hävittäjien korvaaminen.

Kaikkosen eduskuntaura alkoi jo vuonna 2003, ja siitä alkaen hän on toiminut lukuisissa valiokunnissa ja tehtävissä, joista pitkäaikaisimpina mainittakoon Puolustus- Ulkoasiain- ja Ympäristövaliokunnat ja Euroopan neuvoston Suomen valtuuskunnan jäsenyys. Uuteen tehtävään on tästä kaikesta hyvää pohjaa.

–Olin koko viime eduskuntakauden puolustusvaliokunnan jäsen. Tämän takia tietoni alan

kysymyksistä ovat ajan tasalla. Kokouksia oli normaalisti neljästi viikossa, tämän lisäksi oli esimerkiksi vierailuja puolustusvoimien kohteisiin, kertoo Kaikkonen.

–Viime kauden alun toimin myös eduskunnan ulkoasiainvaliokunnan puheenjohtajana, mikä myös tukee ministerintyötäni.

Mitkä ovat sinun tärkeimmät paalusi Suomen armeijan palveluksessa?

–Suoritin varusmiespalveluksen Helsingin ilmatorjuntarykmentissä vuosina 1993–1994. Linjana oli ilmatorjunnan tulenjohto. Sieltä lähetettiin reserviupseerikouluun Haminaan, jossa vietin osan tuosta ajasta. RUK:ssa normikoulutuksen ohella toimin oppilaskunnan johtotehtävissä.

Miten mahdollinen tuleva puolueen puheenjohtajan pesti voisi vaikuttaa vastaanottamaasi työhön?

–Keskusta valitsee uuden puheenjohtajan Kouvossa järjestettävässä ylimääräisessä puoluekokouksessa 7. syyskuuta. Jos tulen valituksi, täytyy arvioida, miten salkkukysymyksen kanssa toimitaan. Jos niin sattuisi käymään, siihen kyllä sitten hyvä ratkaisu varmasti löytyy.

Karjalaisuus näkyy persoonassa

Lehden lukijat varmasti muistavat Kaikkosen juhlapuhujana viime vuoden Pyhäjärvi-juhlissa Harjavallassa, jossa yhteydessä

hän kertoi olevansa varttikarjalainen. Kerrataanpa tässä vielä hänen sidoksensa Pyhäjärvelle.

–Isoisäni **Arvi Kaikkonen** oli kotoisin Pyhäjärven Konnitsan kylästä. Hieno paikka, olen itsekin käynyt. Hän joutui sieltä aikanaan evakkoon, ja päätyi Kokemäelle.

Miten vahvasti koet karjalaisuutta itsessäsi ja toiminnassasi?

–Itselläni on juuret Karjalassa, ja sen mielellään tuon aina sopivan tilaisuuden tullen esille. Moni minut tunteva sanoo, että karjalaisuus kyllä näkyy selvästi persoonassani.

Vähintäänkin hengessä mukana

Osallistuit joku vuosi sitten Kaiun viestikilpailuun Vpl. Pyhäjärvi-juhlilla, miten on tällä kertaa?

–Pelkäänpä, että tänä vuonna se jää väliin. Sain uudelta sihteeriltäni lahjaksi täyteen ammutun kalenterin. En ole vielä varma, onko siihen mitenkään mahdollista upottaa Vpl. Pyhäjärvi-juhlilla käyntiä, mutta katsotaan.

Joka tapauksessa hän on vähintäänkin hengessä mukana, vakuuttaa Antti Kaikkonen ja tervehtii lopuksi kaikkia pyhäjärveläisjuurisista näin:

–Pidetään Pyhäjärvi ja Karjala mielessä. Hyvää kesää kaikille!

Paljon onnea ja menestystä Antille vaativassa tehtävässään!

metsänhoitoyhdistys
SATAKUNTA

Metsäomaisuutasi luotettava paikallinen hoitaja

Puokauden palvelut
Metsänhoitopalvelut
Metsäsuunnittelu
Metsätilinlaskutuksen avustukset
Käsitöiden myynti

www.mty.fi/satakunta

YLI 30 VUODEN KOKEMUKSELLA

Me toteutamme sähkö-
valvontalaitteiden asennuksen
Meitä myös ilmalämpöpump-
pien ja antennilaitteiden asennus

AUTO JA METALLITYÖ

Markku Kotiranta
32700 Huittinen

**MAHLAMÄEN
TILA**

Pitäjälehti on parasta juurihoitoa

Vpl. Pyhäjärvi-lehti sai Tea Itkosesta paneutuvan päätoimittajan

□ Tarja Kopalainen

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön hallitus valitsi kokouksessaan 24. toukokuuta Vpl. Pyhäjärvi-lehden uudeksi päätoimittajaksi 1.6.2019 alkaen porvoolaisen Tea Itkosen.

Karjalaiset juuret omaava, karjalaiseen perinnetyöhön syvästi paneutunut uusi päätoimittaja odottaa jo, että pääsee tutustumaan Vpl. Pyhäjärveen ja pyhäjärveläisiin ihmisiin.

Onnittelut valinnastasi! Kuka olet ja mistä tulet?

–Olen Tea Itkonen, 60-vuotias luovan alan yrittäjä. Asun Porvoossa rintamamiestalossa puolisoni Harrin kanssa, kaksi poikaamme Aku ja Olli ovat jo lentäneet pesästä omaan elämäänsä.

Olen graafinen suunnittelija, mutta kirjallinen ilmaisu on ollut minulle tärkeää ja osa työtäni kouluajoista lähtien. Olen tehnyt yhden työuran kemian teollisuuden tuotekehityksen parissa ja nyt jo pian 20 vuoden ajan sanan ja kuvan parissa.

Juureni ovat isäni puolelta Karjalassa ja äitini puolelta Keski-Suomessa. Isäni suku on Pakkasia, jotka ovat asuneet Laatokan Karjalassa, Jaakkiman ja Lumivaaran pitäjissä sekä Sortavalan maalaiskunnassa 1600-luvulta lähtien.

Vuonna 1991 kävin ensimmäistä kertaa Karjalassa isäni ja tätini kanssa.

Tämä matka havahdutti minut heimotunteeseen, ja tunnistin oman karjalaisen identiteettini.

Karjalainen yhdistysihminen

Kerro työstäsi karjalaisuuden parissa.

–Karjalainen perinnetyö on kuulunut elämäni 2000-luvun alusta alkaen. Olen toiminut Jaakkiman Sanomien päätoimittajana vuodesta 2011 ja sitä ennen lehden toimituskunnassa ja toimittajana.

Olen toimittanut jaakkimalaisia, mutta myös kannakselaisia kyläkirjoja sekä muita karjalaisten yhteisöjen juhlaulkaisuja viimeisen kymmenen vuoden ajan. Parhaillaan minulla on työn alla säkkijärväläisille Vilajoen kyläkirja.

Vuodesta 2009 olen ollut mukana Porvoon karjalaseuran toiminnassa. Olen toiminut Suur-Jaakkimalaiset ry:n hallituksessa kahdeksan vuotta, Karjalaisten Pitäjähdistysten Liitto ry:n hallituksessa kuusi vuotta ja ollut mukana erilaisissa pienemmissä projekteissa Karjalan Liitossa. Eri pitäjäreioille tekemäni perinnetyö kirjallisessa tai graafisessa muodossa on kuljettanut minua yhä syvemmälle karjalaisuuteen ja Karjalan tuntemukseen.

Vpl. Pyhäjärvi on lehden kautta tuttu

Miksi hait Vpl. Pyhäjärvi-lehden päätoimittajan tehtävää?

–Lehtityö on yksi helmi minun työpaletissani. Olen seurannut Vpl. Pyhäjärvi-lehteä pitkään. Lehti on hyvä ja siinä on paljon hyviä kirjoittajia. Aloitin keväällä aiemmin Suvannon Seudun päätoimittajan tehtävässä ja näen, että naapuripitäjien lehtien toimittamisessa on synergiaetua, joka hyödyttää kumpaakin lehteä.

–Päätoimittajana haluan toimia lukijan asiamiehenä, tehdä helposti luettavaa ja visuaalisesti kiinnostavaa lehteä. Mielessäni on jo joitakin uusia ideoita lehteä varten.

Pyhäjärven seutu ei alueena ole minulle vielä kovin tuttu, vaikka lehden tunnenkin. Olen aina ollut kiinnostunut historiasta ja haluan tuntea hyvin ne alueet, joiden parissa työskentelen. Pyhäjärvi on pitäjänä sijainniltaan kiinnostava ja kaunis pitäjä – odotan innolla, että pääsen tutustumaan siihen myös maastossa.

Pitäjälehti on parasta juurihoitoa

Mikä mielestäsi on pitäjälehden tehtävä?

–Yhä useammat etsivät sukuansa vasta, kun tieto ja yhteys menneisyyteen on katkennut. Karjalaisuus meissä pienenee prosentuaalisesti koko ajan, side siihen hiipuu ja heimoiden titeetti on vaarassa jäädä paikallis- tai ammattiidentiteettien jalkoihin. Usein vasta vanhempana tunnistamme karjalaisuuden

itsessämme ja alamme etsiä tietoa siitä. On hyvin tärkeää, että silloin löytyy portit omiin juuriin.

–Hyvä pitäjälehti ylläpitää ja antaa tietoa ajassa taaksepäin, mutta katsoo samalla eteenpäin. Tehtävämme on tiedottaa karjalaisten toiminnasta, luoda yhteisöllisyyttä sekä kertoa karjalaisesta perinteestä, kulttuurista ja luonnosta – kaikesta siitä, mikä ei ole mihinkään hävinnyt.

Sydän Karjalassa, Karjala sydämessä

–Sanoisin, että karjalainen perinnetyö on minulle sydämenasia. Olen siitä sekä yhdistys- ja järjestötyöstäni saanut Karjalan Liiton kultaisen ansiomerkin vuonna 2016. On äärimmäisen tärkeää taltioida elämä ja aikakausi silloin ennen. Sivuille painettuna se säilyy meillä aina.

–Haluan tutustua pyhäjärveläisiin jo tämän kesän juhlilla, ja toivon että tulet rohkeasti minua tapamaan. Otan mielelläni vastaan toiveita ja ajatuksia sekä juttuvinkkejä lehden osalta. Me yhdessä mahdollistamme hyvän lehden.

Uusi päätoimittaja Tea Itkonen on myös Porvoon matkailuopas. Kotikaupunkinsa kävelysillalta avautuu maisema joen yläjuoksuun. Sillan eteläpuolella on perheen veneen paikka, jonka köydet irrotaan lomapurjehdukseen juhannukseksi.

Kirje kotaa

Mottoni pitäjälehdessä sain eräältä Jaakkiman Sanomien lukijalta kahdeksan vuotta sitten, kun hän kertoi, että odottaa aina lehteä, koska se on kuin kirje kotaa.

Tämä on ollut johtotähteni siitä alkaen ja toivoisin sitä voivani noudattaa aina: Tehdä selaista pitäjälehteä, joka lukijassa avaa portin tai ruokkii hänen juuriaan ja karjalaisuuttaan. Lehteä, jossa kuuluu eili-

nen ja toissapäivä, mutta joka on vahvasti kiinni tässä päivässä sekä katsoo ja rakentaa myös tulevaisuutta. Juuret ja siivet.

NIIN PIENET KUIN SUURET TYÖT!

, ATK tai
nukeet.
imppujen
nnukset.

Tutku ja turvallinen
SÄHKÖHALLI AY
Teollisuustie 3, Huittinen,
02 560 5288
Avoimena ark. 7-17, la 9-13

Tervetuloa viihtyisään
ruoka- ja taukopaikkaan!
Monipuolinen LOUNASPÖYTÄ
joka päivä

Muista myös herkulliset
à la Carte -annoksemme

ma-pe 5.30-23
la 6.30-23
su 7.30-23
puh. 02 565 000

Hyvät paikoitustilat!

LIIKENNEASEMA

HÄRKÄPAKARI

★ **HESBURGER** ★

Avoimena joka päivä klo 9-23

Jatkuvasti
hyviä tarjouksia!

Tervetuloa
herkuttelemaan!

f Risto Rytin katu 2, Huittinen
Puh. 02 565 000 • harkapakari.fi

Avoimena ma-pe 5.30-23,
la 6.30-23, su 7.30-23

LAUKKU-CENTER

Avoimena:
su-pe 10-18,
la 10-16
tai sop. muk.,
puh. 0440 565 021

NURMI HYDRO OY

Seppo Kotiranta
03810 Ikkala

WWW.NURMIHYDRO.FI

KUN TAHDOT PANKILTASI PALVELUA

Säästöpankki

— EURA | HUITTINEN | KIIKOINEN | PORI, Kauppatori | SASTAMALA | SÄKYLÄ | 010 841 5700 | saastopankki.fi/huittistensp —

Kirkkovenneessä Juamarannast

KUVA VILLE IJAS

Juho ja Maria Ijas perheineen vuonna 1912 tai 1913. Edessä vasemmalla Kaarlo, äidin vieressä Antti, takana Anni, Juho ja Maria.

KUVA MUSEOVIRASTO/MUSEOMUSKETTI/KANSATIETEEN KOKOELMAT

Leutolan kirkkovenneessä on seitsemän aioparia ja perämies melassa. Onpa kyydissä polkupyöräkin.

Kirjoitus on noitermaalaisen 1908 syntyneen **Antti Ijaksen** Pyhäjärven murteella talentama lapsuusmuisto. Lehtemme lukijoissa on vielä murrettamme osaavia, mutta nuorille pyhäjärveläisjuurisille murteen lukeminen saat- taan olla jo vaikeaa. Kannattaa kuitenkin kokeilla, miltä tuntuisi jopa ääneen lukeminen. Perinnetietoa on murrekin ja tässä kirjoituksessa on myös kuvaus Pyhäjärvellä aikanaan tavanomaisista kesäistä kirkkomatkoista.

Talvel jää yl ja kesäl vennie

”Pyhäjärvesellä Juamarannast kirkkorantua ol joksiekii tasa viis kilometrii. Siin ol noitermoisil lyhin kirkkotie, talvel jää yl ja kesäl vennie. Noitermoisil ol kaks vaurasta kirkkovenettä. Niist toista sanottii Puras vennieks ja toista veskomäkköisii vennieks. Mie en oikei tiije, mil perustiel niie venneie käyt- tö ol juattu, mut nii se vua ol jot Ijaks-mäkköisetkii kuulu siie veskomäkköisii venniehe. Siin hoitel rumpalii (peräsintä) **Hat- taka Mikko**, lautamiehe Antti tai **Ijakse Juna**, kuka sit millokkii sattuu ole- mua matkas. Ei siin muulle nii tarkkaa lukkuu olt ku, jos vua toine läks ja se tul täytie omist osakkaist, nii usjast sillo läks kumpanen- kii vene koht Alapappila rantua.

Niä venniet ol muistaik- sie viissankasii vai olliit- tiiks ne iha seitsesankasii, en iha tarkkaa muista. Kuitenki jokkaisel soutu- jateljol ol neljä soutajaa soutamas, kaks kummaskii airos. Ne ketkä ei sopiniet soutamua, etekii lapset ja vanhukset, istuit vennie laijoil olevil teljoloil.

Kilpasoutu olkii kaik totista totta

Hyvi usjast nois venneis lauloit virsii menomatkal, jos ei olt siin likkiel toista venettä. Mut jos ol toine venkunta samal matkal nii sillo tul kilpasoutu, ja se ol- kii kaik totista totta, ku siin ol koko mäkkunna mai-

ne kysymykses, eikä vua sill kertua olleie soutuajie kunnia.

Mut ol siin toinekii te- kijä. Kirkkoranta ol loiva suurimmalt osaltua, ja siel ol vua pari sellasta kohtua, mihi piäs vennieel likkie rantua, ja ku tolstoisetkii yrittiit suaha venniehe sel- lasee kohtua. Mie muista, ku yhenkii kerra saatii vet- tää montkymet metrii sitä suurta venettä, eikä sitä iha rantua ast suanietkaa. Minnuuki äit kanto, ko vettä ol minnuu kainaloi myöt (sellane suur venehä ui syväs).

Pojanaskalit juostii se mäk ylös

Nii, sit ko lähettii pappi- larannast nousemua sitä hyvi jyrkkiä mäkrinnettä kirkkomiäl, ni myö po- janaskalit juostii se mäk ylös. Aikuset tullit millo kerkesiit ja sannoit, jot kyl se nuokii viel oppiit, jos ei muuta ni hiljaa käymiä. (Oikei hyö arvasiitkii).

Sit ku piästii siin kirko ies olavua pettäikkyö, ni naiset ko miehetkii pannit kengät jalkahie, mei ei tar- vint, ku ei oltua kenkii. Sit alkoit aikaihmiset katsella näkkyys tunnettui tai su- kulaissii. Miukii täti tul äitii luoks ja siin hyö huasteliit kuulumissii sekä vaihtoit evviät. Näihä mie nii mone muunkii tekevä samalvi- sii. (Toistaha ne o toise kakkaratkii).

Mut ko kirkokellot alkoit soija, ni huastamiset lop- puit silkertua. Kaik läksiit kirkkuo ja asettuit istumua just siie penkkii, mikä ol minkii kylä numerol miä- räTTY, miehet piäkäytävä oikijalpuolel ja naiset va- semmal puolel.

Sitä porinua, ko kaik huastoit yhtäikua

Sit kirkost lähö mie muista. Ko pappi ol suarnan lopet- tant ja ’kiitoksen’ lukent, ni hautajaismiehet läksiit. Ku muut kuulutukset ol luettu, ni enne kolehtvirttä läksiit miehet, kuka hevostua kat- somua, kuka lastua pissit- tämmii, jote jumalapalve- lukse piätyissä ei olt ovel tungosta. Sit kiiriel rantua vennie luoks, ja voi sitä

porinua, ko kaik huastoit yhtäikua. Olha jokahisel tärkeää huastamista, kaik se mitä ol kirkkomiäl kuul- tu ja toisii ihmisii ilmeist nähty.

Mihi tie nyt lapakal kuatuu

Hyvi usjast ol kirkaikan tuul yltynt ja jos sattukii muka tuul, ni sen ku vua purje ylös. Tiä purjeis ajo, se meist lapsist ol sit muka- vua kyytii, ku venekii kulk iha kallallua ja naiset huu- siit välist, jot ai jai, nyt se kuatuu. Rumpalmies vua vakkuutti, et älkää työ tur- hii hättäilkiä, mihi tiä nyt tälläsel lapakal ossua ies kuatuu. Välist ko roiskaht vettä venniehe, ni minnuu hirvitti iha mahottomast, ku en osant uijakkua. Kui- tekii koiti olla ku oisi ai- nua koko vennies mikä ei pelänt.

Eikä aikuakaa, ku vennie kokka kolaht rantatellua Anni-Heiki rannas. Sit ol vene vietävä rantalattuo. Se ol Juamas Juka-Juho ja Anni-Heiki taloloi vä- lisel ranta-aluie. Täs ol rinnakkai kaks issuo vene- lattuo, olha noitermuakyl- löisil kaks kirkkovenettä, joist kumpanekkii tarvit- siit auringo- ja sattlesuo- jan. Kuitekii niä komijat, ulkolajioitua mualatut ja sisäpuolelt tervatut ky- läyhtöiset venniet ajaolluo vanheniit sekä lahostuit käyttökelvottomiks. Mut hämärät muistot näist mu- kavist venematkoist jäi ja miust tuntuu, jot ainakii miul ne säilyyt tiän loppu- ijänkii sellasin ’valo-opas- tamin’, joihe teho vuus vuuvelt vua kirkastuu.”

Antti Ijas kuoli 1986 ja oli kuol- lessaan 78-vuotias. Eläkevu- sinaan hän tallensi kirjoitta- en sukunsa vaiheita ja lap- suusmuistojaan. Tämän Kirk- kovenneessä-kirjoituksen ovat lehteen lähettäneet ”yhteis- tuumin” tytär **Leena Ijas** ja sisarentytär **Anna-Liisa Heikkilä**. Valokuva on kir- joittajan nuorimmalta pojat- ta, **Ville Ijakselta**. Kuvassa pieni Antti-poika on siinä iäs- sä, johon kirkkomatkan tapah- tumat liittyvät.

**Tapanilan kanalan
VAPAAN KANAN MUNIA**

Munamyymälä

Avoinna ma-su klo 8-20

Vesiniityntie 102, Huittinen

p. 0400 326 616

OP Koti

OP KOTI SATAKUNTA OY LKV

Värisilmä

HUITTINEN

02566221

KODIN PINTOJEN YKKÖNEN

Konevitsa-muistot talteen

Ehditkö asua Konevitsassa? Kenties aloitit siellä koulunkäyntisi. Oletko entisiä konevitsalaisia tai tunnetko siellä ennen sotia asuneita?

Konevitsa ry:n piirissä heräsi kysymys, millaista oli suomalaisten sotilaperheiden ja siviilien elämä luostarisaarella. Kysymys ajankohtaistui, kun kuulimme Konevitsan vaiheista tehtävästä filmistä ja että kuvausryhmä mielellään haastattelisi Konevitsassa asuneita ja

Igumeni Mavriki ja Konevitsan 1930-luvun lapsia.

siellä koulua käyneitä. Filmissä historiakerronta kietoutuu Konevitsan Jumalanäidin ikonin vaiheisiin.

Jos sinä olet etsimämme henkilö tai tunnet entisiä konevitsalaisia, lähetä viesti Konevitsa ry:n puheenjohtaja **Heikki Jääskeläiselle** puh. 045 8551885 tai heijaa@saunalah-ti.fi. Videohaastattelut tehdään Uudessa-Valamossa Heinävedellä heinäkuussa. Konevitsa ry kokoaa konevitsalaisten tietoja ja kokemuksia kesän ja syksyn ajan.

Löytyykö vanhoja Vpl. Pyhäjärvi-lehtiä?

Onko vintilläsi tai varastoissasi vanhoja Vpl. Pyhäjärvi-lehtiä, joista haluat luopua? Älä hävitä lehtiä, sillä niitä kerätään. Alla luettelo **Timo Kaasalaiselta** Sastamalan Vammalasta puuttuvista numeroista. Lehdet on tarkoitettu myöhemmin luovuttaa Sastamalan seudun museolle.

Jos alla luetellut numerot löytyvät ja haluat luopua niistä, ota yhteys Timo Kaasalaiseen, puh. 0500 239944, sähköposti: info.kaasalainen@gmail.com tai Pukstaaviin kokoelma-amanuenssi Emma Kurkeen, puh. 050 313 1416, sähköposti: emma.kurki@pukstaavi.fi.

Vuosi 1975 Puuttuu 2, 3, 10, 12
Vuosi 1974 Puuttuu 1-12
Vuosi 1973 Puuttuu 4-6, 8-12
Vuosi 1972 Puuttuu 2-4, 6, 7, 9-12
Vuosi 1971 Puuttuu 1, 3, 5, 6, 7, 11, 10
Vuosi 1970 Puuttuu 1-10, 12
Vuosi 1969 Puuttuu 1, 11, 12
Vuosi 1968 Puuttuu 1, 6, 8, 10, 11, 12
Vuosi 1967 Puuttuu 6-9 ja 11
Vuosi 1963 Puuttuu 9
Vuosi 1962 Puuttuu 8
Vuosi 1960 Puuttuu 1-10
Vuosi 1959 Puuttuu 1-5, 7, 8, 10, 12
Vuosi 1958 Puuttuu 1-12
Vuosi 1957 Puuttuu 1, 3-6, 8, 9, 11, 12
Vuosi 1956 Puuttuu 9, 10
Vuosi 1955 Puuttuu 1, 2

Seuraavassa Vpl. Pyhäjärvi-lehden numerossa tietoja toiselta keräilijältä puuttuvista numeroista.

Kortti Amerikasta

Tämän kortin on isäni **Tuomas Kaasalainen** (Kohtranta) Musakanlahdesta saanut ikätoveriltaan **Antti Musakalta** Amerikasta. Antti muutti nimensä Lehdoksi, ajankohdasta ei ole tietoa.

"Terve miehelle. Nyt tulen taas tervehtimään sinua. Miten siellä vanhassa maassa nyt reh-vataan? Minä olen tätä nykyä kulkenut ympäri tämän Kanan-dan ja Amerikan puolta. Hyvästi sitten ja terveisiä kaikille."

Kortti on osoitettu Mv Tuomas Kaasalainen, Pyhäjärvi Vpl., Musakan lahti, Kohtranta. Se on lähetetty Michiganista Hancockin kaupungista 18.1.09. Käkisalmissa kortti on leimattu jo 1.2.09. Se on tullut perille

Musakan lahdelta ja matkannut evakkoreissut mutkien kautta Hämeenkyröön.

Edellisen numeron siirtolais-artikkelista löytyi kortin lähettäjän nimi, mikä toi mieleeni hänen postikorttinsa isälleni.

Anja Laine
puh. 040 776 5005

Hancock sijaitsee Keweenaw-niemellä, joka on Yläjärveen pistävä niemi. Niemimaata on kutsuttu myös suomalaisittain Kuparisaaresksi. Kaupungissa oli asukkaita 4 900 vuonna 2017. Kaupunki on tunnettu amerikansuomalaisista. Jopa kolmanneksella asukkaista on suomalaisia sukujuuria, ja 4,4 % väestöstä puhuu suomea äidinkielenään. Alueen Kuparisaa-ri-nimitys on syntynyt siitä, että suomalaiset työskentelivät alueen kuparikaivoksissa. (Lähde Wikipedia)

Kiännät sie, vai tien mie sama tempu, ku eilisel miehel!

Jo Ruotsin vallan aikana oli annettu muutamia n.s. liikennesääntöjä. Ohjeen mukaan oli kevyemmän ajoneuvon väistyttävä tien sivuun, jos tie oli niin kaita, etteivät molemmat ajoneuvot tiellä ollen voineet vastaantullessa toisiaan sivuuttaa.

Tämä sääntö oli vakiintunut käytäntöön varsinaisen rahvaan keskuudessa jo vanhoista ajoista lähtien. Mutta herrat yrittivät tässäkin asiassa soveltaa omaa lakiaan.

Kun viime vuosisadan puolella ja tämän vuosisadan alussa joku silmäättekevä ajeli maakunnassa, niin köyhä kansa sai luvan mennä tiepuoleen, olipa sen hevosen reessä kuormaa tai ei. Niinpä kun Taubilan hovin omistaja oli Pyhäjärveltä lähdössä Pietariin, ilmoitettiin Noitermaahan ja aina Kiviniemeen saakka, ettei tielle saanut päästää yhtään hevosmiestä.

Tämä tällainen menettely herätti kansassa ansaittua tyytymättömyyttä. Mutta harva uskalsi asettua herroja vastaan, ties mitä ikävyyksiä siitä seuraisi.

Tuli sitten vuosi 1905 ja suurlakko. Se pani monessa suhteessa nuo virkaintoiset herrat ajattelemaan, mikä sopii ja mikä ei. Myöskin Herroilta ruvettiin vaatimaan liikennesääntöjen noudattamista.

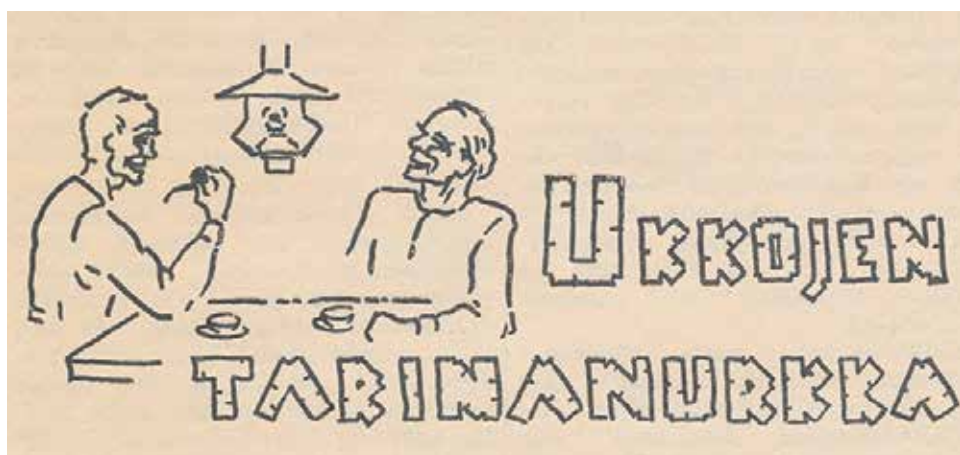
Tapahtui viehkatiellä

Muistaakseni ennen ensimmäistä maailmansotaa sattui eräänä talvena Pyhäjärven Alapappilan rannasta Jäällä, Tolsterniemeeseen johtavalla "viehkatiellä" eräs edellä mainittua asiaa valaiseva tapaus, mikä tulokoon tässä kuvatuksi.

Oli kevättalvi ja edellisenä päivänä satanut vettä. Sade oli muuttanut jäällä olevan paksun lumikerroksen märäksi hyh-mäksi (sohjoksi). Sitä oli niin paksulta, että se nousi

reslareen yli ja kasteli kaikki reessä olleet, kastumiseen alttiit tavarat. Mutta varsinainen tie, joka talven mittaan oli tuiskujen ansiosta kohonnut lumen pinnan yläpuolelle, oli kuiva ja kova. Sattui sitten Käkisalmen kihlakunnan Ruunvouti matkustamaan Pyhäjärvellä ja oli tulossa Tattarniemestä päin pappilan rantaan. Samanlaisesta pappilan rannasta laskeutui jäälle jyvakuorman kanssa Pikomyllyyn matkalla ollut myllymies.

Keskellä järveä tulivat ajajat toisiaan vastaan, eikä kummallakaan näytännyt olevan halua kääntää tienpuoleen. Myllymies kyllä tunsikin Ruunvoudin ja samoin kuskipenkillä istuvan miehen. Jos hän olisi ajanut tiepuoleen, olisivat jyvät varmasti kastuneet, eikä niistä olisi enää saanut kunnan jauhoja. Siksi hän ajatteli, ajakoon ruunvouti pois tieltä, kun on kuomureki ja vain kaksi miestä reessä.

Kun hevoset olivat hetken aikaa, seissee tiellä päät vastatusten, nousi myllymies kuormansa seisomaan ja sanoi mahollisimman karskilla ja vihaisella äänellä: "Käännät sie tiepuolie, vai tien mie sen tempun, minkä tein eilisel-leki miehelle?"

Ruunvouti kysyi hyvi kii-riest kuskiltä, jot tunsik hää tuon miehen ja millane mies se on? No tunsha kuski ja sano, jot se on tuolt kirko takant yks **Juho**

Väkiparta, ja mitä miehee muuta tulluo, ni kuulih sen jo äänest, jot millane mies se on.

Ruunvout sano kohta kuskaril, jot aja, aja joutui tiepuolie. Ei sitä tiijä, mitä se meil tekkyö, jos ei määnä tielt pois.

Väkiparta uoottel sen aikua, ku hyö pulajiit siel hyhymäs. Mut ku Ruunvout pääs tiel, ni käsk py-säyttää ja kysy Väkiparralt, jot minkä tempu sie sil eilisel miehel teit? Väkiparta

vastat, jot sieku noi suoraa kysyit, ni mie taas suoraa vastaan: "Se eilinen mies ku ei kiäntät tiepuolie, ni mie kiänsin." Ja läks sen jälkie ajamaa myllyl päi.

Tuomas varmaan mielessään, "jot rohkija roka syöp, kaino ei saa kaalikaa".

Matti Hinkkanen 7.3.1961
Toivo Hinkkanen taltioinut isän muistilipuista 2014.

Mauri Hauhia

Karjalan Liiton 71. kesäjuhlat

Tälviisii aurinkoisessa Hämeenlinnassa

Pyhäjärveläisiä kulkueessa edustivat lipunkantajana Markku Pärssinen, airueina Kirsti Naskali ja Pirjo Kiilala sekä kyltinkantaja Edwin Naskali.

Kirsti Naskali

Karjalaiset kesäjuhlat vietettiin Hämeenlinnassa 14.–16.6.2019. Juhlien tunnuksena oli "Tälviisii!"

Juhlakeskus oli Hämeenlinnan urheilupuistossa kahdessa suuressa urheiluhallissa, mutta kolmen

kesäisen päivän aikana oli runsaasti tapahtumia myös muualla, eri puolilla kaupunkia, mm. Hämeenlinnassa, Hämeenlinnan kirkoissa, Hämeenlinnan torilla, Aulangon golfkentällä, Hämeenlinnan taidemuseossa, Katumajärven lavalla jne. Juhlakuljetukset pelasivat hyvin eri paikkojen välillä.

Ohjelmaa joka makuun

Monipuolinen ohjelma sisälsi mm. ohjelmaa lapsille, useita urheilutapahtumia, hengellistä ohjelmaa, paljon musiikkitilaisuuksia, risteilyä ja paljon muuta. Oli suorastaan runsaudenpulaa, kun mietti, mihin kaikkeen ehtii mukaan.

Juhlatahtumat huipentuivat sunnuntaina perinteiseen juhlakulkueeseen kaupungin keskustan läpi Hämeen linnalle ja päiväjuhlaan Elenia Arenalla.

Perjantaina Hämeenlinnassa pidetyssä seminaarissa kuultiin asiantuntijoiden ja tutkijoiden kertomina muun muassa Viipurin menetyksestä

kesäkuussa 1944, sankarivainajien etsimisestä ja kuljetuksesta itärajan takaa, Siirtokarjalaisten tie-matriikkia apuna käyttäen tehdystä tutkimushankkeesta, jossa tarkastellaan evakkoperheiden sopeutumista uuteen ympäristöön sekä evakkolasten kasvukokemuksista ja tunnemuistoista.

Viipurin taidearteet

Viipurin taidemuseon esineistä osa sai uuden sijoituspaikan Hämeenlinnan taidemuseossa. Kokoelma sisältää useita kansallistaiteilijoidemme, mm. Akseli Gallen-Kallelan, Eero Järnefeltin, Pekka Halosen, Juho Rissasen, Victor Westerholmin ja Berndt Lindholmin tekemiä taidearteita. Niihin liittyvä esittely oli perjantaina taidemuseossa.

Tälviisii pitäjätorilla

Lauantaina avautuivat karjalainen tori, pitäjä- ja sukunäyttelyt ja sukututkijoiden päivystys Säästöpankki Areenalla. Mysö pitäjälehdet olivat tällä kertaa näyttävästi esillä. Mukavaa säpinää oli ympäri koko ison hallin, niin Vpl. Pyhäjärven esittelypöydän ympärilläkin.

Sekä nuorempaa että vanhempaa väkeä vieraili ja pysähtyi juttelemaan, ja ilahduttavasti oli monia, joilla itsellään ei ollut karjalaisia juuria, mutta naapurissa asui karjalaisia tai sukulainen oli naimisissa karjalaisjuurisen kanssa.

Karjalaisuus koetaan nykyisin selvästi kaikkia suomalaisia koskettavaksi asiaksi. Sukulaiset tapasivat toisiaan ja yllättäviä yhteyksiä löytyi aluksi vierailta tuntuvien ihmisten kesken. Vpl. Pyhäjärven esittelypöytää hoitivat kahden päivän aikana **Pirjo Kiilala**, **Seija Hakanen** sekä **Kirsti Naskali** ja **Edwin Naskali** ja vähän aikaa päivystivät myös **Yrjö** ja

SELOY

Tehdään yhdessä hyvät kaupat!

Meillä on runsaasti kohteita eri puolilla Suomea. Hoidamme kaikki maaseudun kiinteistövälitystehtävät ja AKA-auktorisoidusti vaativatkin arvioinnit. Toimimme tiiviissä yhteistyössä Metsänhoitoyhdistysten kanssa. Tutustu meihin, palveluihimme ja kohteisiimme www.metsatilat.fi.

Tilavahti valvoo Rekisteröidy ja saat kiinnostavat kohteet sähköpostiisi.

www.metsatilat.fi

Paikallinen ja Suomen johtava maaseutukiinteistöjen välittäjä.

KUVA KIRSTI NASKALI

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön esittelypöydän äärellä piipahtivat haastelemissa myös viehättävä sisarustrio Varpu Ikonen (vas.), Pirkko Kilpiäinen ja Arja Johansson, Nuoran tyttäriä Riiskasta. Evakkomatalla vanhimmat siskot kokivat ahdistavia hetkiä, kun joutuivat sekaannusten vuoksi pitkäksi aikaa eroon äidistään.

KUVA YRJÖ INKINEN

Lotta Hakanen esittelee Karjalan Liiton osastolla Karjalan Liiton kassia

Merja Inkinen Huittisista. Sakkolan esittelypöytä oli vieressä ja tarvittaessa "tuurasimme" toisiamme. Kiitos sakkolalaisille!

Juhlissa ja kulkueessa

Lauantaina juhlien avajaistilaisuudessa avaussanat lausui Karjalaisseurojen Etelä-Hämeen piirin puheenjohtaja **Päivi Pajja**, ja Hämeenlinnan kaupungin tervehdyksen esitti kaupunginjohtaja **Timo Kenakkala**.

Karjalan Liiton tervehdyksen juhlaväelle toi liittovaltuuston puheenjohtaja, ministeri **Matti Puhakka**. Avajaisissa esiintyi myös **Mari Kaasinen** kansanmusiikkiryhtye Kipinän kanssa ja runoja lausui koskettavasti **Eeva Härö**.

Sunnuntain juhlakulkue kaupungin keskustan halki Hämeen linnalle oli värikäs ja hyväntuulinen. Hel-le ei ollut ihan yhtä kova kuin viime vuonna Kouvolassa, mutta sää oli kaunis ja lämmin tälläkin kertaa. Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön lippua kantoi **Markku**

Pärssinen, lippuairuina olivat Pirjo Kiiala ja Kirsti Naskali, pitäjäkylttiä kantoi Edwin Naskali. Yleisöä oli runsaasti katujen varsilla.

Päiväjuhlassa juhlapuheen piti vuoden professori **Karl-Erik Michelsen**, jonka karjalaisuutta kosketteleva puhe on kokonaisuudessaan seuraavalla sivulla. Isot juhlat, kuten tämäkin vaativat aina paljon työtä ja paljon talokoolaisia. Karjalan Liiton hallituksen puheenjohtaja **Pertti Hakanen** kiitti kaikkia juhla järjestelyihin osallistuneita, esiintyjä ja yhteistyökumppaneita.

Karjalaiset kesäjuhlat järjesti tänä vuonna Karjalan Liitto ja Karjalaisseurojen Etelä-Hämeen piiri yhteistyössä mm. Hämeenlinnan kaupungin ja seurakunnan kanssa. Päiväjuhla päättyi piispojen lausumaan matkaan siunaamiseen ja Maamme lauluun.

Ensi vuosi on Karjalan Liiton toiminnan 80-vuotisjuhlavuosi, ja kesäjuhlat pidetään 12.-14.6.2020 Helsingissä. Juhlien tunnukse-
na on "Sukupolvien ketju."

Komeat karjalaliput: vasemmalta Esa Mäkinen ja Vammalan Karjalaseuran lippu, keskellä Pertti Hakanen ja Karjalan Liiton lippu ja oikealla Markku Pärssinen ja Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön lippu. Pertti Hakanen on kaikissa kolmen lipun edustamassa yhteisössä hallituksen puheenjohtaja.

Huittisten Karjalaseuran ja Vpl. Pyhäjärvi-juhlien juhla-toimikunnan pj. Heikki Kiiski Erja-vaimonsa kanssa Kirsti Naskalin seurassa.

Karjalan liiton hallituksen puheenjohtaja Pertti Hakanen kantaa kulkueessa Karjalan Liiton lippua, airuet hallituksen varapuheenjohtajat Eevaliisa Kurki vasemmallalla ja Kirsi Juura oikealla.

Vpl. Pyhäjärvi -Säätiön vara-asiamies Pirjo Kiiala asiamies Kirsti Naskalin kanssa säätiön esittelypöydän edessä.

Piispa Seppo Häkkinen ja arkkipiispa Leo siunassivat kulkueen ennen lähtöä ja juhlakansan kotimatkan juhlien päättyessä.

Ensi vuonna Helsingissä!

SÄHKÖLIIKE
E. J. LEHTO OY

☒ Kesään ilmalämpöpumput
☒ Ulkoyksiköiden suojakotelot
☒ Vuokraamme nosturia
 70 €/pv tai 15 €/h

Loimijointie 4, Huittinen
 02 560 1640 www.ejlehto.fi

Palvelemme ma – pe klo 8 – 17, la klo 9 – 13
 Lomailemme kesälauantait 22.6. – 27.7.2019

Omistaja-asiakkaamme, hyödynnä etusi!

Tarjoamme yhdessä paikallisten yritysten kanssa omistaja-asiakkaillemme etuja. Löydät ne OP-mobiilista tai op.fi/satakunta.

Tule omistaja-asiakkaaksi paikalliseen osuuspankkiin.
 Voit varata ajan osoitteesta op.fi/asiakkaaksi
 Tai soittamalla 0100 0500
 Lämpimästi tervetuloa!

OP Satakunta

Juhlapuhuja Karl-Erik Michelsen:

Karjalainen identiteetti on erikoinen kokonaisuus

KUVAT YRJÖ INKINEN

Professori, Karl-Erik Michelsenin juhlapuhe sunnuntain päivä-juhlassa käsitteli karjalaisen identiteetin kimaraa sekä kirjoituksen että omakohtaisten kokemusten kautta.

Hyvät juhlavieraat, Karjalaisuus on osa minua jo pitkältä aikaa ja mitä enemmän ikää tulee, sitä läheisemmäksi karjalaisuus on tullut minua. Oma karjalainen historiani sijoittuu 1900-luvun ensimmäiselle puoliskolle Viipuriin, jonka monikulttuurisessa yhteisössä kohtasivat Tanskasta, Venäjältä ja Suomesta tulleet esivanhempani. Nyt tämä kiehtova historia on

palannut elämäni vanhoissa valokuvissa, esineissä ja muistoissa. Karjala ei ole enää piilossa kenkälaatikossa, vaan se on saanut omat arvoisensa paikkansa talon arjessa.

Juhlapuheiden teemaksi valitaan usein Karjalan ja karjalaisuuden draamatiset puolet eli sodat, Karjalan menetys ja pakolaisuus. Monelle ulkopuoliselle tämä on se kuva Karjalasta ja karjalaisuudesta, joka on helppo tunnistaa. Eli hiekkateitä vaeltavat evakot ja Karjala, joka on muuttunut muistojen maaksi.

Mutta karjalaisuus on tietysti paljon enemmän. Lyhyt draamallinen ajanjakso 1940-luvulla muutti monen

karjalaisen elämää, mutta historian pitkässä juoksussa vastaavia dramaattisia hetkiä on ollut monia. Kaikki ne ovat jalostaneet karjalaisuutta ja luoneet sille omantakaisen historian ja identiteetin.

Karjala ei katoa

Ja kaikista näistä kokemuksista huolimatta, Karjala ei ole kadonnut minnekään. Se on edelleen elinvoimainen, sillä on vahva heimoidentiteetti ja perinteet, jotka kantavat sukupolvien yli. Mikä muu heimo Suomessa saisi koottua kannattajia kesäisenä viikonloppuna yhteen juhlimaan omaa heimoa ja omaa kulttuuria? No, ehkä voisimme antaa saman kunnian pohjalaisille.

Karjala on siten oma ihmeellinen kokonaisuus, joka ei suostu kuolemaan, vaikka sille on julistettu useita kuolemantuomioita. Karjalaisuus on tarttunut meihin ja kulkee meidän mukamme, minne sitten päätämmekin mennä. Karjala on täällä tänään, mutta Karjala on myös kaikkialla Suomessa ja Suomen rajojen ulkopuolella.

Karjala on myös vahva brändi. Kun Suomi jälleen kerran juhli jääkiekon maailmanmestaruutta, markkinatutkijat ottivat selvää kannattajien makutottumuksista. Naiskannattajat, joita on nykyään jatkuvasti enemmän, nauttivat kuohuomaa. Mieskannattajat, jotka muutenkin ovat perinteisempiä, seurasivat

pelii huurteinen oluttuoppi kädessään. Ja kuinka ollakaan, noissa tuhansissa tuopeissa kuohui tietysti Karjala-olut.

Karjalaisen tunnistus

Mistä sitten tunnistaa karjalaisen? Jos katselemme ympärillemme, karjalaiset ovat kuten muutkin suomalaiset. Olen joskus toivonut tosi-TV-ohjelmaa, jossa kilpailijoiden pitäisi tunnistaa eri heimojen edustajia eli kuka on karjalainen, savolainen tai hämäläinen. Löytyisikö ihmisistä selkeitä eroja, joilla heimonsa edustajat erottuisivat toisistaan?

Pyydetään avuksi karjalaisuuden tuntijaa, Lappeenrannan omaa Isä Camilloa eli Rovasti **Matti J. Kurosta**. Hänen on mielestäni määrittänyt erityisen hienosti karjalaisen naisen. Kurosen mukaan karjalainen nainen on ”he-tipuheinen” eli hän puhuu ensin, ja ajatus seuraa puhetta sopivassa järjestyksessä. Tämä on erityinen piirre, jota tuskin löytää muista heimoista.

Karjalainen mies on puolestaan helpompi määrittää sen mukaan, mitä hän EI ole. Karjalainen mies ei ole liian tärkeä, hän ei piittaa muodollisuuksista, eikä hän kuunnoita jäykkiä auktoriteetteja. Jos **Antero Rokka** edusti karjalaista miestä fiktiivisessä hahmossa, niin sellainen hän varmaan on. Hän on suora, hauska, iloinen, välitön ja utelias.

Kodin kuvalehti listasi 13 syytä, miksi jokaisen meistä kannattaa valita puoliosokseen karjalainen nainen tai mies. En ryhdy luettelemaan koko listaa, mutta koontina voisi sanoa, että karjalaista suosii parinvalinnassa se, että hän osaa keskustella, vaihtaa ajatuksia, olla välitön ja ystävällinen ja tietenkin erityisen vieraanvarainen.

Jos valitset karjalaisen puolison, hänen seurassaan ei tule hiljaista hetkeä eikä pöydästä tarvitse koskaan lähteä nälkäisenä pois. Karjalainen puoliso on myös loputtoman utelias ja erinomainen seuranpitäjä. Keskusteluun tuskin syntyy kiusallisia taukoja, mutta jos niin sattuisi käymään, karjalainen kyllä löytää

uuden tarinan, josta juttu jatkuu.

Karjalan liitto on tehnyt erinomaisen valinnan, kun se on päättänyt pitää kesäjuhlat täällä Hämeen sydänmailla eli Hämeenlinnassa. Ehkä Liiton johdossa on luettu Topeliuksen Maamme-kirjaa, jossa todetaan näin, ”Suomen kansa on puun kaltainen, joka levittää juuriansa maahan. Suurimmat ja voimallisimmat juuret ovat kaksi heimolaista, mutta kauan erillään ollutta kansakuntaa, jotka nyt ovat yhdistyneinä, nimittäin Karjalaiset ja Hämäläiset. Karjalainen on solakka-ruumiinen, hänellä on ruskea, kähärä tukka ja elävät, siniset silmät. Hämäläisen rinnalla on Karjalainen enemmän avomielinen, ystävällinen, liikkuva ja toimelias, mutta myöskin enemmän puhe-lias, kerskaavainen, utelias ja pikavihainen.”

Voimme siis vaan toivoa, että Topelius katselee pilvenreunalta tätä juhlaa, johon ovat nyt kokoontuneet hämäläiset ja karjalaiset, mutta toki myös muiden heimojen edustajat. Jos katsomme ympärillemme, näemme sulassa sovussa Niskavuorelaista jyrkyyttä ja päättäväisyyttä, ehkä hienoista hitautta ja harkitsevaisuutta, mutta myös viisautta ja sivistystä. Toisaalta näemme ja kuulemme karjalaisuutta, joka Topeliusta lainaten on ”juuri kuin päivänpuoli Suomen kansasta: avomielinen, kohtelias, vilkas ja kevytmielinen, helposti ohjattava ja helposti eksytetty, herkkäuskoinen kuin lapsi, ei kuitenkaan ilman suomalaisen itsepitäisyyttä, mutta herkäs oppimaan ja varustettu lahjoilla, jotka ainoastaan tarvitsevat hyvää kasvatusta, joka asettaisi hänet kansansa parhaiden sekaan.”

Eriskummallisuus

Mikä Karjalasta ja karjalaisuudesta tekee siten niin eriskummallisen? Jos katsomme Karjalan menneisyyttä, voi tietysti pitää pienenä ihmeenä, että karjalaisia pidetään Suomen kansan iloluonteisina edustajina. Voisi hyvinkin luulla, että karjalaisten kärsimät kovat kokemukset eli sodat

ja pakolaisuus, ovat sammuttaneet iloisuuden ja tehneet karjalaisista juroja ja katkeria. Karjalaisilla varmaan olisi oikeus katkeruuteen ja vihaan. Kuka pa tykkäisi siitä, että heiltä riistetään kotiseutu, kodit ja kaikki se, minkä varaan elämä on rakennettu.

Mutta siitä huolimatta puhe solisee lakkaamattomana virtana, nauru raikuu ja iloisia ilmeitä näkyy joka puolella. Karjalaisia ei tunnu hiljentävän mikään eikä karjalaista iloa sammuta tuonkaan mittaluokan vastoin käymiset. Eli kyseessä täytyy olla jokin perinpohjainen aito, muuttumaton ja geeneihin asti ulottuva ilmiö.

Karjalaisen identiteetin tunnuspiirre on musta ja punainen eli ristiriidat ja niistä muodostuvat kummallinen kokonaisuus. Karjalainen identiteetti on rakentunut monien paineiden alla ja se on kiehunut kypsäksi maailmanhistorian kuumissa keitoksissa. Karjalan kohtalona ja sen rikkautena on maantieteellinen sijoittuminen idän ja lännen risteyskohtaan. Ne ovat tuoneet mukanaan monta murhetta, mutta myös monipuolisia kulttuurivaikutteita ja ilmiöitä, jotka ovat risteytyneet omaleimaiseksi karjalaiseksi kulttuuriksi.

Kokoansa suurempi

Suomi saa pian vastuulleen Euroopan Unionin puheenjohtajuuden. Poliitikkojen mukaan Suomi aikoo olla aloitteellinen ja osoittaa olevansa kokoaan suurempi vaikuttaja Euroopassa. Toivotaan onnea.

Jos rakennamme tästä aasinsillan Karjalaan ja karjalaisuuteen, voisimme hyvin ajatella, että Karjala on ollut ja on edelleen kokoaan suurempi vaikuttaja Suomessa. Sodan jälkeen toteutunut massiivinen pakolaisaalto oli hämmäntävä kokemus jo muutenkin pahasti kärsineessä Suomessa. Lopputulos oli kuitenkin vieläkin hämmäntävämpi. Lähes puoli miljoonaa karjalaista asutettiin ja kuten nykyään sanotaan kotoutettiin suomalaisen yhteiskuntaan.

Tämä on jo tuttu tarina, eikä sitä tarvitse tälle yleisölle tarkemmin kertoa. Kuitenkin karjalaisten

Marjuska Kantolan tytär Ammi lauloi pääjuhlassa kuulijan syöntä sykähdyttävästi Jo Karjalan kunnailla lehtii puu. Marjuska esiintyi myös trionsa kanssa Karjalaisella klubilla lauaintaina.

agroset

Kello-Hovi Oy

Risto Rytin katu 31
32700 Huittinen
Puh. 02 566 610

Palvelemme
arkisin 9-18
lauantaisin 9-14

levittäytyminen eri puolille Suomea ja integroituminen suomalaiseen yhteiskuntaan on erittäin ajankohtainen kysymys. Se tarjoaa mallin sille, miten erilaiset ihmiset ja erilaiset kulttuurit sopeutuvat yhteiselämään, joka on tuonut rikkautta, rakkautta ja vaurautta koko yhteiskunnalle. Karjalaisten kotouttaminen ei hävittänyt karjalaista identiteettiä, vaan jalosti sen uudelle tasolle, jota ei ehkä olisi tapahtunut, jos elämä olisi jatkunut ennallaan.

Karjalaiset ovat kantaneet huolta siitä, mitä karjalaisuudelle tapahtuu tulevaisuudessa? Tunnistavatko nuoret sukupolvet itsensä karjalaisiksi ja pitävätkö he yllä heimoperinteitä. Voiko karjalaisuus elää nykyisessä urbaanissa ympäristössä, jossa käki ei enää kuku eivätkä Laatokan laineet läiky kesäauringin paisteessa?

Jos karjalaisuus on kestänyt tuulet ja myrskyt, se kestää myös tulevat muutokset. Uskon vahvasti, että karjalaisuudella on edelleen paljon annettavaa suomalaiselle ja Suomelle myös tulevaisuudessa. Globaalien megatrendien rinnalla kasvaa vahvasti paikallisuus, lähiruoka, murteet ja perinteet. Heimoutuminen on tämän ajan juttu ja se tulee vahvistumaan tulevaisuudessa.

Oma näkökulma

Karjalaiset ovat aina löytäneet oma näkökulmansa ajassa liittyviin ilmiöihin. Tämä tapa näyttää jatkuvan edelleen. Tähän loppuun sopiikin mielestäni hyvin elokuvaohjaaja **Markku Pölösen** kommentti karjalaisesta #me too-kampanjasta. Pölösen mielestä: Meillä on täällä tällainen Mie tuun -kampanja käynnissä ja se toimii hyvin. Eli Jos tulee jokin hätä, voi soittaa naapurille ja pian puhelimesta kuuluu "mie tuun". Eipä aikaakaan, kun on naapuri pihassa traktorin kanssa. Olipa hätä mikä tahansa, apu on saatavilla.

Hyvää ja kaunista kesää kaikille ja erinomaista tulevaisuutta Karjalan heimolle.

Ansioistaan palkittuja Pro Carelia Suomiselle ja Elmi Tsokkisen mitali Kaasiselle ja Värttinälle

Karjalan Liiton pj. Pertti Hakasella oli perjantaina ilo suorittaa kaksi merkittävää huomionosoitusta.

Juhlaseminaarin yhteydessä Hakanen luovutti Sotavainajien muiston vaalimisyhdistys ry:n puheenjohtajalle eversti, evp. **Pertti Suomiselle** Karjalan Liiton korkeimman huomion osoituksen Pro Carelia-ansiomerkki.

Merkki myönnettiin Suomiselle tunnustukseksi merkittävästä toiminnasta luovutetun Karjalan alueelle kadonneiden suomalaisten sotavainajien etsinnässä, sekä kentälle jääneiden sotilaiden jäänteiden tuomisessa kotiseurakunnan multiin. Sotavainajien muiston vaalimistyö liittyy läheisesti karjalaisille tärkeään siviilihautausmaiden suojelemiseen.

Karjalaisten kesäjuhlien klubi-illan yhteydessä Hakanen luovutti muusikko ja laulaja **Mari Kaasiselle** sekä nykykansanmusiikkiyhtye Värttinälle runonlaulaja **Elmi Tsokkisen** mitalin karjalaisuuden hyväksi tehdystä arvokkaasta kulttuurityöstä.

Mari Kaasinen on suomalainen muusikko ja laulaja, joka on yksi Värttinä-yhtyeen perustajista. Nykyään hän on Värttinän ainoa alkuperäisjäsen ja yhtyeen kappaleiden sanoittaja.

Värttinä on suomalainen nykykansanmusiikkiyhtye, joka syntyi sisarusten Sari ja Mari Kaasisen perustamana vuonna 1983 Rääkkylässä Pohjois-Karjalassa.

Pro Carelia -merkki Pertti Suomisen rinnassa.

Harvinainen Elmi Tsokkisen mitali ja iloitseva Värttinä.

Värttinän juuret ovat karjalaisessa perinteessä, erityisesti naisten tavassa laulaa ja runolauluissa.

Elmi Tsokkinen o.s. Kokko (1885–1979) oli suojärveläinen runonlaulaja. Evakkotie toi hänet perheineen Pohjanmaalle, ja sieltä Helsinkiin. Elmi

Tsokkisen pronssisen mitalin on suunnitellut **Essi Renvall**. Mitalin on löytänyt vuonna 1976 Kalevalaisten Naisten Liitto, jonka kunniajäsen Elmi Tsokkinen oli. Kalevalaisten Naisten Liitto on lahjoittanut mitaleita Karjalan Liitolle.

Juha 050 353 2295
Mari 050 304 2015

Piharakentamisen ja jätevesijärjestelmien ammattilainen suunnittelusta toteutukseen

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Suomen 2. luetuin päivälehti

- Ilmestyy 3 kertaa viikossa. Verkossa joka päivä.
- Ajankohtaista ja ammatillista tietoa sekä monipuolista sisältöä elämänmenoon.
- Lisäksi kuukausilehdet Kantri ja Suomalainen Maaseutu sekä ajankohtaislehti MT Metsä 10 kertaa vuodessa.
- Käy tutustumassa kestopilaaajan etuihin ja tilaa oma lehti: **MT.FI/tilaa**

MAASEUDUN TULEVAISUUS
Tavataan joka päivä. **MT.FI**
MT.FI | 323 000 printti- ja näköislehden lukijaa (KMT 2018)

Kannaksella sanottua:

Matematiikkaa Pyhäjärvellä: Kuus ja viis o riskist kymmenä, sano Lasse P. (harjoitti 10-luvulla puuleveranssijoukkoa ja menestyi)

Avioitumiseen liittyvää: Kun juoksijasuuruus Paavo Nurmen avioitumisesta kuultiin Pyhäjärvellä, päät-

teli Jooseppi V. Tolsterniemestä näin: Se naine o soant sen makkuukselta kii, ei se muute ois sitä Poavuo tavoittant.

Kielipulmia: Sakkolalainen K:n perhe oli lähdössä perunapellolle Pirkkalassa. Perheen tytär Liisa valitti, että lähtö aina vain hiijahuu. Tämän kuuli hämäläis-

tyttö, joka päivien perästä arkana tiedusteli: "Mitä se oikein tarkoittaa, kun karjalaiset pellolle mennessään sanoivat hii ja huu?"

Isäni Mauri Toiviaisen arkistosta
Martti Toivainen, Hyvinkää

LÄHITAPIOLA LÄNNEN

Palvelemme näissä merkeissä

HYUNDAI ISUZU FIAT CITROËN PEUGEOT RENAULT JEEP TOYOTA Dacia Suzuki

Autotalo PELTTARI

RAISIO • PORI • HUITTINEN
Autoalan palveluja vuodesta 1958

KAISTIN TILA -LUOMUNA-

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön adressit

Karjalanneito

liris

Kullerot

Valoisa polku

Pyhäjärven kirkon
alttaritaulu

Adressi sisältää kaksi tai useampia sisälehti-vaihtoehtoja, joista voi valita sopivimman ja poistaa ylimääräiset. Hinta 12 euroa kappale + postituskulut.

Tilaukset:
Pirjo Kiiala,
puh. 044 281 5047 tai
pirjo.kiiala@gmail.com

Vpl. Pyhäjärvi-tuotteita
edullisesti lahjaksi ja omaan käyttöön

UUTUUS:

Pyhäjärvi Vpl. -muki
(kartta- ja vaakuna-aihe)
10e/kpl myynnissä
Vpl. Pyhäjärvi-juhlilla.

VAAKUNAPAITA, aidon värisellä Vpl. Pyhäjärven vaakunan kuvalla ja tekstillä PYHÄJÄRVI VPL. Erittäin hyvälaatuista T-paitaa löytyy valkoisena pyöreällä tai V-kaula-aukolla, helmenharmaana vain pyöreällä kaula-aukolla sekä mustana, jota vain hajakokoja jäljellä.

Juuristamme kertova Vpl. Pyhäjärven vaakunapaita, sopii esim. lahjaksi ja asuksesi tuleville kotiseutumatkoiille, vaikka koko ryhmälle. Koot S, M, L ja XL HINTA 15 e/kpl, isommat koot XXL sekä XXXL 20 e/kpl. Dokumenttielokuva Muistojen järvi vuosilta 1939 – 44 Pyhäjärvellä, mukana Kaarina Pärssisen kirjoittama esite elokuvasta. Levyä voi ostaa Vpl. Pyhäjärvi-seuran tilaisuuksissa tai tilata. DVD:n hinta 20 e/kpl. Seuran uusi 60-vuotishistoriikki (2017) saatavana hintaan 20 e/kpl, 50-vuotishistoriikki 10 e/kpl ja ostet- taessa

MOLEMMAT HISTORIIKIT, yhteensä 25 e.

Postittaessa lähetyksiin lisätään postituskulut.

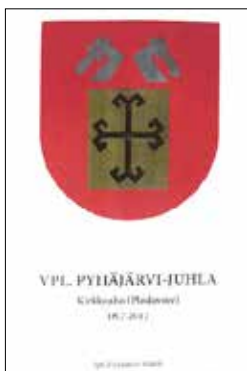
Tilaukset ja tiedustelut Kaisa-Liisa Korhonen
puh. 050-5905 433, kaisaliisa.korhonen@kolumbus.fi

Vpl. Pyhäjärvi-seura ry

Pyhäjärvi-kirja
350 s.
Reino O. Kukko –
Kaarle Viika, 1989.
Historiaa sanoin ja kuvin,
sekä murrenasto selityk-
sineen.

Hinta 25 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön
70-vuotisjuhlilla
kotiseudulla kuvattu
DVD-tallenne**
Kesto noin 1,5 tuntia.

Hinta 20 euroa

**Suvannon seutu
1917-1921, elämää ja
ihmiskohtaloita**
336 s.
Suvannon seudun pai-
kallishistorian työryhmä,
2015.

Hinta 40 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi-
pöytästandaari**
Suunnittelu Kaarle Viika,
1963. Hinta 42 euroa.

**Vpl. Pyhäjärvi
isännänviiri.**
Suunnittelu Kaarle Viika
1992. Kolme kokoa:
45 x 300 cm, 6-7 m:n
tankoon. Hinta 80 euroa
45 x 400 cm, 8-9 m:n
tankoon. Hinta 90 euroa
55 x 400 cm, 10 m ja sitä
korkeampaan tankoon.
Hinta 95 euroa.

**Hintoihin lisätään
postituskulut.**
Tilaukset ja lisätiedot
Pirjo Kiiala,
puh. 044 281 5047 tai
pirjo.kiiala@gmail.com.

Tapahtumia

Ukkosen sukuseura ry :n
SUKUKOKOUS

on la 17.8.19 alkaen klo 13.00
Anttilan tilalla, Sonnilantie 111, Kokemäki

Kokouksessa ovat esillä sääntömääräiset asiat. Lisäksi musiikkia, arpajaiset. Ruokailu 20 € (7–12-v. 10 €).

Sukuseura antaa sukuun kuuluvalla alle 25-vuotiaalle stipendin. Stipendi edellyttää jotain harrastusta tai opiskelua. Ehdotukset perusteluineen stipendin saajaksi 4.8.19 mennessä osoitteeseen: tuija.a.ukkonen@gmail.com.

Sitovat ilmoittautumiset viimeistään 4.8.2019: Anneli Soininmä-
elle 040 716 8515 tai Tuija Ukkoselle 040 753 4241

Tervetuloa!

Vpl. Pyhäjärvi

Julkaisija: Vpl. Pyhäjärvi-Säätiö sr
www.karjalanliitto.fi/vplpyhajarvisaatio

Päätoimittaja
Tea Itkonen

Vaskenvalajankatu 33
06100 Porvoo
puh. 040 557 4223
tea.itkonen@artea.fi

Toimitusneuvosto

Pertti Hakanen
Tea Itkonen
Tarja Kopalainen
Kirsti Naskali
Esko Pulakka
Markku Pärssinen

Toimituksella on oikeus lyhentää ja muokata
lehteen lähetettyä aineistoa.

Tilaukset, jakeluhäiriöt ja osoitteenmuutokset:

Vpl. Pyhäjärvi-Säätiön asiamies Kirsti Naskali
Kirsti Naskali
Miharintie 312, 37200 Siuro
puh. 040 719 2692 tai kirsti.naskali@gmail.com

Sivunvalmistus:

Artea tmi, Porvoo
Tea Itkonen & Johanna Huikuri

Painopaikka:

Botnia-Print Oy, Kokkola

Tilaushinta:

Vuosikerta 35 € kotimaahan, ulkomaille, lahjaksi

Ilmoitushinnat:

Kuolinilmoitukset 0,70 € / ppm
tekstissä 0,80 € / ppm
pienin ilmoitus 20 € / ppm
Hintoihin lisätään alv 24 %

Tilaan Vpl. Pyhäjärvi

Itselleni

Kestotilaus

Lahjaksi

1 vuosi

Osoitteenmuutos

Irtonumero

Lehden saaja / entinen osoite (tarpeeton yliviivataan)

Nimi _____

Lähiosoite _____

Postino ja -toimipaikka _____

Lehden maksaja / uusi osoite

Nimi _____

Lähiosoite _____

Postino ja -toimipaikka _____

Päiväys ja allekirjoitus _____

Kiinnostukseni kohde on (kylän nimi): _____

Tilaushinnat 2019:
kotimaahan ja
ulkomaille
35 €/vuosi

Postimerkki
1,50 €

**Vpl.
Pyhäjärvi-lehti**

Säätiön asiamies
Kirsti Naskali
Miharintie 312
37200 Siuro